



A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piigráf

V. évfolyam 9. szám

1996. május 6.

EMLÉKEZTETŐ az IT április 30-i üléséről

Az ülésen jelen volt:	diák	szülő
elsőÁ	Fehér Dóra	Molnár Jenőné
MáS	Rév Zoltán	Geszti Róbert
Had	Szenkovits Ágnes	Bán Lászlóné
KorCs	Ladoniczky Brigitta	-
KB	-	Tóth Andrásné
iGRic	Kovács Tímea	Szternák Imréné
SzaDi	-	-
W	Fuchs Péter	-
KN	Pintye István	-
KáOsz	-	-
Ötödév	Váradi Péter	

A tanárok közül Szász Katalin, Molnár Lajos, Somogyi Ágota IT-tagok.

A diákok részéről megjelentek még, Szternák Tamás, aki a HIT-et képviselte; Erki Tamás az IGRic osztályból és Fülöp Katalin az elsőÁ osztályból.

Határozatképesek voltunk, mivel a minimális 16 fő megjelent.

Első napirendi pontunk Lajos beszámolója volt a Huhogás és a Koordinációs Bizottság ez évi működéséről. Az írásbeli emlékeztető alapján először a Huhogáson elhangzottakról kérdeztük Lajost. A diákokat érdekelte, hogy az Inkubátorház név mit takar, és kiknek szól.

A szülői oldal kérdésére, miszerint a Huhogás miért foglalkozott a "szabad órárajárás" árnyalt szabályozásával, Lajos elmondta, hogy folyamatban van egy "alkotmányozási" folyamat, mely az iskola alapértékeinek és eszközrendszerének végiggondolásával próbál az ellentmondásos helyzetekben megoldást keresni a hatékonyabb működésre. Ez nem feltétlenül jelenti a szabad órárajárás további korlátozását. (A júniusi ülésen részletesebben is beszámolunk az alkotmányozási folyamatról.)

A diákok kérésére újra hangsúlyozzuk, hogy igazolatlan óra nem adható az óráról való kiküldés esetén, kivéve testkultúra órán.

A szülők tájékoztak az INTERNET diákok által lehetséges használatáról a Poliban.

A Huhogás beszámolójával kapcsolatban több kérdés nem merült fel.

Az IT 13 igen és 3 tartózkodás mellett elfogadta a beszámolót.

A Koordinációs Bizottság üléseinek témáival kapcsolatban is felmerültek kérdések.

Mit lehet tenni a "vagyonbizonytalanság" ellen? Lajos elmesélte, hogy a szekrények zárait jövőre lecserélik, így egy kulcs csak egy zárat nyit majd. Lehetőség van arra, hogy nagyobb értékeket a titkárságon leadjon a diák megőrzésre.

Felmerültek még kérdések az iskolamanageri állással kapcsolatban, valamint a két koordinátor lemondását illetően.

A diákok érdeklődtek Budai Balázs továbbtanulással kapcsolatos előterjesztéséről is. Lajos elmondta, hogy Bogyó a nemzetközi érettségi lehetőségeiről érdeklődött, de az ügy függőben maradt.

Az IT 14 igen és 2 tartózkodás mellett elfogadta a beszámolót.

Az előző ülésen elhangzott iskolabírószági beszámolót is ugyanilyen szavazati aránnyal elfogadtuk.

A szünet után az Iskolaszék Egyesületétől kapott levélről döntöttünk. A Magyar Iskolaszék Egyesület most alakult meg, és tagokat toboroz. Az IT felhatalmazta Ágotát, hogy lépjen kapcsolatba az egyesület titkárával, és szerezzen bővebb információt a működésükről.

A következő IT ülés június 7-én lesz. Minden érdeklődött szeretettel várunk.

Melléklet az IT-jegyzőkönyvhöz

**BESZÁMOLÓ
AZ ISKOLABÍRÓSÁG 1995 FEBRUÁRJÁTÓL
1996 FEBRUÁRJÁIG TARTÓ MŰKÖDÉSÉRŐL**

Az új iskolabírók megválasztása tavaly február elején kezdődött, majd elég hosszúra nyúlt, mert a szülőbírók megválasztásával meg kellett várnunk a szülői megbeszéléseket. Így az időben megválasztott két szülőre hónapokon át nagy teher hárult, hiszen a megválasztásunk utáni időszakban egyre több diáknak gyűlt össze 15 igazolatlan órája.

Március elejétől az év végéig 7 alkalommal 20 tanuló ügyét tárgyaltuk. Ezek nagy részére az igazolatlan órák magas száma miatt került sor. A szokásosnak mondható szankciók mellett két esetben az iskolából való kizárás büntetése is született. Egy esetben feljebbviteli tárgyalást is kellett tartanunk. (A határozatok megtalálhatók a Poligráfban.) Ebben a tanévben még nem volt iskolabíróági tárgyalás.

Az átadás-átvétel időszakában kiegészítettük és elfogadtuk az Iskolabíróság felépítését és működését szabályozó dokumentumot. Ezen a megbeszélésen a szülőbírók még nem tudtak jelen lenni. Később próbáltunk megszervezni egy három oldalú beszélgetést az Iskolabíróság szerepéről, feladatairól, de sajnos az év végi hajrában erre már nem került sor. Kisebb-nagyobb körben a tárgyalásokhoz kapcsolódva azért sok mindenről szó esett, az elképzelhető változtatásokról. Például az előző évben kialakult "egyszerűsített eljárást" szinte nem is alkalmaztuk, mert mindannyian fontosnak tartjuk, hogy a diák megjelenjen a tárgyaláson, hogy kialakulhasson egy beszélgetés. Így talán személyre szabottabb határozatok szülehetnek.

A bírójúítás rendjét célszerűnek látszott megváltoztatni, a naptári évhez igazodás helyett ezentúl a tanév elején választunk iskolabírákat. Ezért a tavaly februárban megválasztott bírók a tanév végéig maradnak hivatalukban.

Természetesen a felmerülő kérdésekre szívesen válaszolunk.

Bp., 1995. március 18.

Az Iskolabíróság nevében: Csürke Ibolya



Kgyj

EMLÉKEZTETŐ

az IT március 19-i üléséről

<i>Az ülésen jelen volt:</i>	<i>diák</i>	<i>szülő</i>
elsőÁ	Szécsi Gábor	-
MáS	-	Geszti Róbert
Had	Szenkovits Ágnes	Bán Lászlóné
KorCs	Ladoniczky Brigitta	Baloghné Raffai Anna
KB	-	Tóth Andrásné
iGRic	Kovács Tímea	Szternák Imréné
SzaDi	-	-
W	-	-
KN	Kis Gergő	-
KáOsz	-	-
Ötödév	Váradi Péter	

A tanárokat Szász Katalin, Molnár Lajos, Somogyi Ágota IT-tagok és Csürke Ibolya, az Iskola-bírószék titkára képviselte. A diákok részéről megjelentek még: Szternák Tamás, aki a HIT-et képviselte; Bán Gabriella a Hadosztályból.

Amint a résztvevők számából látszik, nem voltunk határozatképesek, mivel a 24 tagból csak 14 fő jelent meg, s a határozatképeség feltétele a 16 fő. Ennek ellenére meghallgattuk az előterjesztéseket.

Első napirendi pontunk az IB éves beszámolója volt. Az írásbeli emlékeztetőt Ibolya kiegészítette a személyes észrevételekkel. A késések és igazolatlan órák szabályozásának következtében lecsökkent a bírósági tárgyalások száma. Persze mivel még csak március van, nem lehet előre jósolni. Az IB azzal a kéréssel fordult az IT felé, hogy vizsgálja felül azt a döntését, miszerint 24 igazolatlan óra esetén kell az osztályfőnököknek feljelentést tenni a bíróságon. A bírók szerint ez már túl késő a nevelő célzatú ítéletek meghozatalához. Az IT-tagok röviden ismertették a szeptemberi döntés hátterét. Az ülésen résztvevők javasolni fogják a következő összejevetelen a beszámoló elfogadását.

Szenkovits Ágnes beszámolt az Informatika munkacsoport által szervezett fórum résztvevőiről és az egyeztetésekről. A fórumon **két diák** és **hét tanár** vett részt. Az informatikusok lelkiismeretes munkáját dicséri az a válaszcsoport, amelyet minden osztály IT-képviselője megkapott. Egy kérdés maradt megoldatlan, miszerint a gépterem használatának rendje, illetve szabályzata milyen legyen. Ági tolmácsolta a kérést, miszerint ebben az IT adjon segítséget. A jelenlévők azt javasolták, hogy az Informatika munkacsoport határozza meg a gépterem rendjét, mivel a diákok nem nagy létszámban képviseltették magukat a fórumon. Ágota felháborodásának adott hangot, mivel szerinte mások munkájának semmibevétele az, ahogyan a diákok az informatika ügyben eljárak. Lajos csatlakozott, miközben hangsúlyozta, hogy az informatikusok által adott válaszok és a megfelelő probléma-megoldás is hozzájárulhatott ahhoz, hogy a diákok nem vettek részt a fórumon. (Olvasó próba: ha idáig jutottál az olvasásban, kérlek, dobj be egy 449-es számmal ellátott cetlit a könyvtárban elhelyezett dobozba. Ha szívesen indulnál a szerencsesorsoláson, a nevedet is írd rá a lapra. Kösz: a szerk.)

Lajos tájékoztatott bennünket a felvételizők létszámáról, a vizsga menetéről és a polis diákok részvételéről a szóbelizető bizottságokban. A felvételizők létszáma megfelelt az eddigi tapasztalatoknak, az írásbeli vizsga is a tavalyihoz hasonlóan zajlott. A szóbeli vizsga menete az előző évben kipróbált gyakorlatnak megfelelő volt. A diákság részvétele a bizottságokban nagyon jónak mondható. A probléma a résztvevők kiválasztásának menetéből adódott. Jobban kell ügyelni arra, hogy mindenki egyenlő eséllyel indulhasson a választáson. Ne legyen olyan osztály, aki nem tartózkodik az iskolában, a „szereplést” kevésbé kedvelők is motiválva legyenek. Lajos megkérdezte a bizottságokban résztvevő diákokat, hogy milyen javaslatuk van a hatékonyabb munkára. A javaslatok között volt nagyon jó és használható.

Az ülés végén összehasonlítottuk az első negyed és a második negyed vizsga eredményeit.

Szécsi Gábor, álnévén Felhő bejelentette a KISZ, azaz a Kezdő Iskolapolgárok Szervezetének a megalakulását. Örömmel fogadtuk az újabb érdekvédelmi csoport létrejöttét, és sikeres munkát kívántunk nekik.

A következő IT ülés április 30-án lesz. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Matek kuckó, 1996. március 21.

Somogyi Ágota IT-titkár

1. melléklet az IT-jegyzőkönyvhöz A HUHOGÁS 1995/96. TANEVI MŰKÖDÉSÉRŐL

A Huhogás a pedagógusközösség legfelsőbb döntéshozó fóruma, az iskola koncepcionális, nagy súlyú pedagógiai-szakmai kérdéseiben dönt. Ezen kívül a pedagógusközösség belső működésének legfontosabb ügyei is ide tartoznak. Szervezeti felépítésünket a differenciálódás, a strukturálódás, a feladat- és hatalommegosztás elveinek való megfelelés vezérli. Így elég sokrétű, mondhatni bonyolult csapatmunka épül a számos testület, munkacsoport, bizottság felelős tevékenységére. Mindezekre időt kell biztosítanunk, így elsősorban a fenti szempontok miatt, de az „idő” okán is ritkábban került sor Huhogásra, mint a korábbi évek folyamán.

Mivel is foglalkozott a Huhogás ebben a tanévben?

- Egy alapszerződés tervezettel, amelyet minden diák iskolapolgár aláírt (alá írhatott volna).
- A „szabad órára járás” árnyalt szabályozásának előterjesztésével.
- A nap rendjével (kezdés, szünet, befejezés).
- A tanév rendjével (negyedek, szünetek, kezdés, befejezés).
- Beszámolók a gazdasági, adminisztratív területekről, a technikai-felújítási-karbantartási munkálatokról, külföldi utazásokról, nyári táborokról, küldöttségek politechnikumi látogatásairól, az IT üléseiről, a harmadikosok igazságvédő testületének megalakulásáról, a szalagavatóról, rendőrségi ügyeinkről, a leendő elsősök felvételijéről, az érettségi elnökökről, a 4. évfolyamos diákok félévi jegyeiről, gazdasági helyzetünkről, a politechnikumról szóló rövid és hosszú anyagokról, a nyelvvizsgák eredményeiről, a nyelvi táborokról, a kisvállalkozói ötöd év félévi vizsgáiról, az adminisztratív fegyelemről (jegyek beírása a naplóba), a poli-napok felelőseiről, a jövő évi osztályfőnökök ügyéről, Jimmy mostani és Rózsa Géza jövő év eleji távozásáról, Pécsi Kata munkakörének megszűnéséről, a harmadikosok és a negyedikesek tanuló táborairól, Hann Péter és Pertl Gábor koordinátori szerepről való lemondásáról (hozzászólások, kérdések, beszélgetés).
- Az osztályügyi rendszer elveivel.
- A tanév végi díjakkal.
- A Poli ünnepeivel.
- Hiányzások és késések szabályozásával.
- Az iskola számítástechnikai rendszerének működésével.
- A tanári tréning ügyével.
- Az osztályidők gyakoriságával.
- A tagozatos és a fakulációs órákról kiküldött tanuló igazolatlan órával sújtható? Döntöttünk ebben az ügyben.
- A multimédia-fejlesztő és mozgóképkultúra-médiaismeret oktatókabinettal politechnikumi fogadásával.
- A Szociális Bizottság 1994/95. évi működéséről szóló beszámolóval.
- A hegesztőműhely helyén létrejövő inkubátorházzal.
- A Közgazdasági Politechnikumban a jövőben működő tanfolyamokkal.
- A költségvetést ellenőrző Számvevő Bizottság tagjainak megválasztásával.
- A jövő tanévi osztályfőnök-párosok személyéről döntöttünk.
- Bérézési rendszerünkkel, a nyugdíjpénztári befizetéssel.
- Az erdei táborral kapcsolatos elvi döntéssel.
- Az alkotmányozás ügyével (tanév végéig a koordinációs bizottmány ügyvezető iskolavezetésre kapott felhatalmazást, a csütörtöki időket alapértékeink végiggondolására fogjuk szánni).

A Huhogás tevékenységének következményei mindig megkapták a megfelelő nyilvánosságot, ezért a döntések részletezését nem láttam szükségesnek, ám természetesen igény szerint kérdésekre válaszokat adok, kiegészítéseket teszek.

A diákok döntésbe való bevonását minden olyan ponton megkíséreltük, ahol az minimálisan szükségesnek tekinthető volt. Úgy érzem - és ebben a diákság által választott érdekképviselői vezetők, testületek is nyilatkozataikban egyetértenek -, kapcsolatunk eredményes, megfelelő, jó munkaviszonyt alakítottunk ki.

Meglátásom szerint a Huhogás ebben a tanévben a neki jutó, neki szánt szerepet megfelelően ellátta, betöltötte. Ugyanakkor működésünket általában át kell gondolnunk, erre ebben a tanévben már nem lesz módunk sort keríteni. Meg kell találnunk a jogok, kompetenciák, kötelességek, feladatok megfelelő elosztásának módját, a legoptimálisabb szervezeti felépítést.

2. melléklet az IT-jegyzőkönyvhöz

BESZÁMOLÓ a Koordinációs Bizottmány 1995-96-os tanévi munkájáról

A testület tevékenységének áttekintését három részben adom át. Először a tárgyalt témák rövid, talán nem is teljes listája található, másodsor a koordinátorok tevékenységének elemzése, végül egy összefoglaló önértékelés a testület egészéről.

1. Mivel foglalkoztunk a tanév folyamán?

- a közgazdaságtan érettségi-alapvizsgával
- a tanárok továbbképzéseken való részvételével, annak támogatásával
- a pedagógusközösség működésének ütemezésével, hónapról-hónapra
- a HIT ügyvivő testületének ebédügyi stabilizációs programjával
- az ügyeletesi munka értékelésével kapcsolatos egyéni (Fehér Tamás) javaslattal
- az iskola alkalmazásában álló, nem pedagógus munkakörben dolgozó munkatársak munkaköri leírásával
- a hozzánk jelentkező nyolcadikosoknak készítendő „Kedves Nyolcadikos” című tájékoztatóval
- a KÁOsz osztály tanulóinak művészet pótvizsgálásával kapcsolatos beadványaival
- a tanulók ebédlőben mutatott magatartásával
- az iskola tanítási szünetek alatti munkarendjével (titkárság, porta, tantárgyi asszisztensek, gazdasági iroda, Csoncsi)
- az épület fejlesztésével, karbantartásával kapcsolatos elvi döntésekkel
- a Nyitott Pedagógiai Műhely programjával
- a felvételizni szándékozó nyolcadikosok tájékoztatásával, „becserkészésével” kapcsolatos kampánnyal
- az Országos Alternatív Diáktalálkozóval (Pécs)
- a Ferencvárosi Diákönkormányzat tanácskozással (Ferencvárosi Művelődési Ház)
- a kisérettségi követelményfüzetével
- az ötdévekről szóló szakmai tájékoztatóval
- a Vendel utcában érzékelhető közbiztonsággal, a diákokat érintő folyamatos zaklatásokkal
- a diákok iskolai dohányzásával kapcsolatos feszültségekkel
- a természetismeret munkacsoport erdei táborával
- a tanulók által a tanárokról, illetve a tanórákról kitöltött tetszési index-szel
- az Igazlító Nappal
- a 3-4. évfolyam aktuális, illetve jövő tanévre szóló fakultációival, tagozataival
- az érettségivel
- a felsőoktatási felvétellel
- az érdeklődő nyolcadikosok számára szervezett nyílt nappal
- az iskola közterületeinek, illetve „magántulajdonainak” díszítésével kapcsolatos pályázattal
- egyes tanulócsoporthoz néhány tanórájának tanárváltásaival (4. évf. közgazd.tan, több évfolyamon nyelv)
- az iskola dolgozóinak fizetésével kapcsolatos ügyekkel
- a Más osztály osztálytermével
- az iskolai büfé becsengetés utáni működése miatt kialakuló feszültségekkel
- az alapítványi- és magániskolák küldöttgyűlésével
- a felvételi bizottság I tagjának (Maizl Erika) lemondásával
- a Huhogás működésének átalakításával kapcsolatos tervvel
- a jövő évi osztályfőnökök kiválasztásával
- a pedagógus közösség csütörtök délutáni munkanapjaival (Huhogás, Szakmai, stb.)
- Budai Balázs továbbtanulással kapcsolatos kéréseivel

- a negyedikesek tavaszra tervezett tanuló táboraival
- a tanfolyam- és a vizsgaszervező munkakör tartalmával
- a pedagógus közösség szakmai tréningjével
- az Első Á éjszakai buli kérelmével
- a szociopedagógus (Czibor Erzszi) munkájával
- a Politechnikum által kialakítandó saját, MKM által engedélyezett bizonyítvánnyal
- a főépületben tartott testkultúra órákkal
- Pécsi Kata munkakörének megszűnésével
- a Politechnikum írásbeli és szóbeli felvételijével
- a természetismeret munkacsoport tanári munkaerő igényével
- a tanfolyamszervezői állás jelöltjeivel
- a tanároknál otthon lévő számítógépekkel
- a harmadik évfolyamos közgazdasági tananyag létével
- a jövő tanévre felvett nyolcadikosok eseteivel (felvételi után)
- a későlisták új rendszerével
- a vizsgaidőszakok és pórvizsga-időszakok beosztásának ügyeivel
- diákok, illetve tanárok dániai utazásainak ügyeivel
- a hegesztőműhely felújításával, átalakításával
- az Iskola Tanács ülésein történetekkel
- kirgiz tanárok politechnikumi látogatásával
- svéd tanárok leendő politechnikumi látogatásával
- az informatika munkacsoportban kialakult helyzettel (Jimmy távozása)
- a Koordinációs Bizottmány munkamegosztásával
- Pertl Gábor iskolamenedzseri és gazdasági vezetői pozíciókról való lemondásával kialakult helyzettel, annak megoldásával
- a Koordinációs Bizottmány tagjainak 1995/96-os tanévi munkájával
- az 1996-os gazdasági helyzetünkkel
- az Alternatív Tanárképző Stúdió programjával
- az 1997/98-as tanévre szóló előfelvétellel
- az osztályügyeleti rendszerrel, a konkrét beosztással
- az év végi, diákok számára odaitéendő díjakkal
- a háromgyerekes családok esetében járó étkezési hozzájárulással
- Rényi Zsolt ügyosztályos tanuló bírósági tárgyalásának eredményével
- a ruhatár szekrényeinek zárhatóságával, a negyedikes és ötödikes gyerekek szekrénykulcsainak sorsával
- a Tornaház születésnap bulijának költségeivel
- az ebédelő tanulók számának visszaesésével, az ebédlemondások okaival
- az iskola telefonvonalainak rendszerével
- az Internettel kapcsolatos teendőkkel
- a könyvtár ügyeivel (alpművek, rend)
- a jövő első osztályosok nyelvi szintfelmérőjével
- a tanév végi tanári kirándulással
- a Poli szülinappal, a ballagással
- a jövő tanév elejének szakmai osztálykirándulásaival, azok költségkeretével
- a negyedikesekről szóló, érettségire bocsáthatóságuk ügyében döntő konferenciával
- a negyedikesektől való különleges búcsúval
- a jövő első osztályosok szüleinek tartandó értekezlettel
- a kisérettségire való jelentkezéssel
- a negyedikesek érettségi előtti konzultációs rendszerével
- az ötödikesek búcsúztatásával
- az erdei tábor, illetve a természetismeret munkacsoport anyagi igényeivel
- a következő tanév elején tartandó nyílt nappal



- a következő tanévben végző nyolcadikosok számára nyújtandó, a hivatalos tájékoztatókban megjelenő anyagunkkal
- gazdasági működésünk rendszerével
- a Föld Napjával kapcsolatos „plakátüggyel”
- a szakképzéssel kapcsolatos országos konferenciával
- a vállalkozásokat támogató Leonardo-programmal
- a Politechnikum épületében tapasztalható vagyonzbizonytalansággal

A fenti nem teljes lista alapján is látható, hogy az év folyamán végtelen számú ügyet próbáltunk megoldani, vezetni, koordinálni. Nagyon sok téma esetében többször visszatértünk egy-egy ügyre, vagy a témának nagyon sokféle ágával, részével foglalkoztunk. Ezt a listát tulajdonképpen a tájékoztatás, az információkérés lehetőségének biztosítása céljából adtam közre.

2. A koordinátorok munkájáról

- Pedagógiai vezető: Horn Gábor.

A koncepcionális, távolabbi hatású, nagyobb jelentőségű események, problémák, ügyek megoldásában vesz részt. Szerteágazó közéleti tevékenységének megfelelően az idei tanévben is korlátozottabb mértékben tudott részt venni az iskola napi munkájában, ám a második félévtől kezdve ezen a területen is jobban jelen van.

- Ügyvezető koordinátor: Molnár Lajos.

A pedagógus közösség egészének, testületeinek, a munkacsoportok működését vezeti, irányítja, hangolja össze. Az iskola napi működését ügyvezeti. Az iskolamenedzser lemondásától kezdve (március vége, április eleje) az e funkcióval kapcsolatos feladatokat is ellátja, szinten tartja.

- Iskolamenedzser: Pertl Gábor.

Az iskola finanszírozásának, a pénz felhasználásának, a működés gazdasági jogszerűségének legfőbb felelőse a Központi Gazdasági Bizottság tagjaként. A KGB-ben munkáját a pedagógiai vezetővel és az ügyvezető koordinátorral közösen végzi. Szerteágazó, egy ember erejét általában meghaladó feladatát hatalmas munkabírással, jó színvonalon végezte. Funkciójáról március végén, április elején lemondott, a gazdasági ügyeket átmenetileg továbbra is felügyeli.

- Oktatásszervező koordinátor: Hann Péter.

Az iskola értékelési rendszerének működését irányítja (vizsgák, pótvizsgák, kísérettségi, érettségi, órarend, helyettesítési rend, fakultációs-tagozatos jelentkezések). Munkája a napi tevékenységet nagyon érzékenyen érinti, a tanév eddigi része kisebb zökkenőkkel megnyugtatóan lezajlott. Koordinátori megbízatást a jövő tanév elejétől nem vállal.

- Pedagógiai koordinátor: Fehér Márta.

Az iskola pedagógiai munkáját, az Osztályfőnökök Tanácsát fogja össze. Munkáját az év egésze folyamán körültekintően, nagy hatékonysággal végezte.

- Szakmai koordinátor: Puskás Aurél.

Az iskola szakmai munkáját, a tantárgyi munkacsoportok, munkacsoport vezetők tevékenységét hangolja össze, a Szakmai Bizottmányt vezeti. Széles, sokrétű feladat ellátást követelő munkakörét megnyugtatóan látta el.

3. A Koordinációs Bizottmány egészének működése

Összegzésképpen elmondható, hogy a testület működése az iskola tevékenységének átláthatósága, rendszerezettsége, biztonsága érdekében megfelelő színvonalat mutatott az év folyamán. Ebben a felállásban (tavalyi tanévhez képest új elem az ügyvezető koordinátor) idén dolgoztunk először, jövőre a tapasztalatok felhasználásával egyértelműen tovább javítható csapatmunkánk színvonala. Mindenképpen jelentős eredménynek tudható be, hogy az idénre jól körvonalazottakká váltak a koordinátorok különböző típusú feladatkörei.

Megtisztelő figyelmüket mindkét (a Huhogásról és a Koordinációs Bizottmányról szóló) beszámolóval kapcsolatban köszönöm.

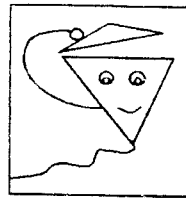
Budapest, 1996. április 30.

Molnár Lajos

YOUNG ENTERPRISE, 1996. TAVASZ

Az idei országos tavaszi Young Enterprise vásárt április 27-én, szombaton délelőtt a Kispesti Centrum Áruház tövében rendeztük meg. Tizenkilenc magyar Young Enterprise vállalat mellett három orosz és egy észt diákcég árusította termékeit.

Ahogy azt már megszokhattuk, letesebb termékekkel álltak a cégalomra sem lehetett panasz, hi- piac szépszámú közönsége a kel- a szokatlan kirakodóvásár megte- tőzkodott. A megszokott, biztos vásárlók persze nagyon hiányoztak: sok Polis csupán egy (országát)futó pillantást vetett a Vásárra. És sajnos a szokottnál kevesebb felnőtt Poli-polgár tisztelte meg az idei vásárt.



szebbnél szebb, ötletesebbnél öt- gek a vásárlóközönség elé. A for- szen az áruház és a szomszédos lemes napsütésben nem hagyta ki kintését, és a vásárlástól sem tar-

A kiállítókat szakértő Zsüri (Czoczek Erzsébet és Varga Zsuzsa tanárnők a Lengyel Gyula Kereskedelmi Szakközépiskolából, valamint Winkler Gábor, a BB Vállalkozásfejlesztő Alapítvány tanácsadója) és a közönség is értékelt. A Zsüritől **a legjobb termék** díját a hévizi **Arakhné**, **a legjobb kereskedőt** az AKG-beli **Lucife-Rt**, **a legjobb kiállítóét** a Podmaniczky **Octopus** nyerte.

A vásár legjobb vállalata a termék- és kereskedésdíjban is holtversenyben élen végző Polis **Phoenix** lett!

A **Közönségdíjat** döntő fölényel az **oroszországi KROS** nyerte, igazán megérdemelten.

A vásár megrendezését a Kispesti Centrum Áruház a helyszín biztosításával, a Győri Kecs és a Kispesti McDonald's Étterem tízórai-kiegészítéssel támogatta. Köszönet érte.

Május 8-án 16 órától lesz a Záróközgyűlés a Politechnikumban. A legjobb két vállalat jut tovább az Országos Verseny döntőjébe, mely május 31-én lesz. A tét, mint mindig: az Európai YE Vállalati Versenyen való részvétel.

Darázs Dóra, Perl Gábor

ISKOLABÍRÓSÁGI HÍREK

Az Iskolabíróság 1996. április 22-én tárgyalta Rényi Zsolt (KN) ügyét, amelyet osztályfőnökei terjesztettek elő: 1996. április 11-én, csütörtökön Hutás Eszter (iGRic) az első ebédszünetben a B/02 teremben hagyta táskáját, és amikor a terembe visszatért, ott találta Rényi Zsoltot (KN), aki éppen az ő táskájában kutatott, és kezében tartotta Eszter diákigazolványát.

Zsolt elbeszélése: A B épület földszintjén hagyta táskáját, később vette észre, hogy hiányoznak iratai. Állítása szerint ezeket kereste később a B/02 teremben. Azt gondolta, hogy abban a teremben kell lennie az iratainak, ezért nyúlt be Eszter táskájába. Később ezt azzal indokolta, hogy „bepánikolt”, és maga sem tudja megmagyarázni tettét.

A bíróság meghallgatta a csekély létszámú jelenlévőket, és a következő döntést hozta:

A bíróság értetlenül áll a történet előtt, Zsolt története több ponton ellentmondásos. A bíróság elítéli Zsolt cselekedetét; elfogadhatatlannak és megengedhetetlennek találja, hogy valaki ilyen megoldásokhoz folyamodjon.

Tekintettel az érettségi közelségére és a kiváltó ok(ok) kideríthetetlenségére a bíróság elmarasztaló ítéletet hozni nem tudott.

Az iskolabíróság nevében:

Budapest, 1996. április 22.

Csürke Ibolya tanárbíró
Rajna Judit szülőbíró
Nagy Balázs Krisztián diákbíró



Rényi Zsolt (KN) iskolapolgár feljebbviteli tárgyalása

Iskolabíróság tagjai:

Száva Eszter szülői oldal, *Miklós Ancsa* diákoldal, *Marosvári Péter* tanári oldal.

Az iskolabíróság *Gallai Zsófia* iskolapolgár (panaszos) fellebbezési kérelmét elfogadta, és 1996. május 2-án megtartotta **Rényi Zsolt** panaszolt **feljebbviteli tárgyalását**.

A bíróság megállapította, hogy a szóban forgó ügyben, amelyben elsőfokú határozat 1996. ápr. 24-én született, új mozzanatokra nem derült fény.

A tárgyalás során nyert információk birtokában a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy Rényi Zsolt cselekedetét nem csak elítéli (ahogyan azt az elsőfokú bíróság is tette), hanem vállalja a cselekedet minősítését is, s ennek birtokában hozza meg határozatát.

HATÁROZAT

Az iskolabíróság Rényi Zsolt iskolapolgárt vétkesnek találta Hutás Eszter IGRICes iskolapolgár **személyiségi jogainak megsértésében**. E cselekményének súlya és **a precedens elv indokolja**, hogy a megfelelő **szankció az iskolából való kizárás** legyen. Tekintettel a különös körülményekre (utolsó tanítási nap, érettségi vizsga és a több hete tartó pszichés terhelés, amely önmagában is büntetésnek fogható fel) a bíróság ezt a **büntetést a jelen tanévet záró napon lépteti hatályba**. Ez azt jelenti, hogy ezt a napot követően Zsolt nem élhet azokkal a jogokkal és kedvezményekkel, amelyek iskolánkban a volt iskolapolgárokat megilletik.

Az iskolabíróság nevében:

Politechnikum, 1996. május 2.

Marosvári Péter

POLITE CHNIKUM

APOKALIPTIKUS, MIZANTRÓP HANGVÉTELŰ REGE KÉT TÁSKÁRÓL



A firkász nekiül és alkot, mert már nagyon unja magát. Alkot, valami belvárosiasan intellektuálisat, valami unalmasat, valami sznobosat, amire biztos nem buknak a lányok. Az ilyesféle dolgok ideje lejárt, régimódi ember, aki ily frázisokban gondolkodik ebbe' a mai világba'. Alkot, mert idegei kész vannak. Meg kivannak. Meg a hányingert már alig tudja elfojtani. Nem tudja leküzdeni. Most éppen okád:

Politechnikum.

Egy elsős hölgyemény (Z) táskája kigyullad az udvaron. Belülről ég. Nem tudni, ki tette, nem tudni, hogyan történt, de a táskatulaj sír, a polis néptömeg pedig röhögőgörcsök közepette fetreng, pedig a cigarettafüst nem szódásszifon. Most megkapta. X, közismert és népszerű negyedik diákunk, odasúgja egy gangnek:

- Nem tudom, ki tette, de megszorítanám a kezét, az biztos - röhög. A firkász régimódi, meg aztán túl szenzitív és túl empatikus, oszt' ilyenkor mindig hánynia kell. Genny az van bőven körülötte. Meg különben is nyüzsögnek a patkányok. A helyzet elkeserítő, bár nem teljesen eredménytelen.

Majd aznap délután az Iskolabíróság jóváhagyja, sőt egyenesen ajánlottá teszi a "másik ember táskájában hirtelen felindultságból való turkálás" intézményét, még csak iparüzési adót se vet ki eme tevékenység után. Igen, az Iskolabíróság. Az az Iskolabíróság, amely Y második tanuló nemrég eltanácsolta az iskolából, mert néhány tizedesjeggyel rosszabb tanulmányi átlagot teljesített, mint ami a szerződésben (önmaga által) meg volt határozva. Az az Iskolabíróság, mely fejébe vette, hogy V harmadik évfolyamra járó diákot, ha török, ha szakad, kirúgja, amint eléri a 30 igazolatlan órát (szülei

elfelejtettek két napról igazolást írni, a panaszt ez idő alatt beteg volt).

A derék sváb politechnikus, aki melleleg firkász, ilyenkor magába száll, elkeseredik és leszúr: Iskolánkban sajnálatos módon nem éri meg rosszul tanulni, nem éri meg igazolatlanul hiányozni sem, mi marad? Semmi különös, az élet így dögunalom: hasiscsempészet és világ-szemelopás. És ez nem szofizma. Tényszerűen, sajnos nem az. (Olvasópróba: Ha van kedved segíteni, kérek, dobj be a könyvtárban elhelyezett dobozba egy 398-as számú cédulát. Ha van kedved játszani, a nevedet is írd rá a lapra, így részt veszel a nyereménysorsoláson. Kösz. A szerk.)

Politechnikum.

Hitlerkék és Sztálinkák keresztül-kasul rohangálnak a folyosón, Szokolai Józsi szelleme láncait dühösen tépve csörtet a Vendel utcai apácazárda ódon falai között, Poli-filing, Poli-jelszavak a graffitisek által a falra mázolva: "TUDÁS = SZABADSÁG", "A tanár nem az ellenséged, csak egy cinkosod a sok közül". Motoros majomkirályok, erotikus technoorgia, haláldögvészrothadás. Eszméletlen eszmétlenség. Értékrend nuku. Bár, hál' Istennek, szükség esetén még mindig rendelkezésünkre áll két fétis: a jó bizi meg az orvosi igazolás.

A firkász ilyenkor leírja az egész világot, magában, és elkeseredik. Ne haragudjatok rá ezért. Ő régimódi ember, többek között ezért sajnálja, hogy elüldözték a suliból a Rózsát. Mindezt együttérzésből mondja. Sejtí, hogy ő is hamarosan hasonló sorsa jut.

Itt jön a boom a fejbe.

Nem akarok debreceni diák lenni.

Fehér Tamás

TOPLISTA

az 1995/96-os tanév 3. negyedévének
eredményei alapján

1.	Bonta Zsuzsanna	HadOształy	5,00
	Szenkovits Lili	első Á	5,00
2.	Balogh Imre	iGRic	4,87
	Császár Viktória	HadOształy	4,87
	Glazov Viktória	KorCsoport	4,87
	Mán Várhegyi Réka	HadOształy	4,87
	Szikszai Bertalan	KáBé	4,87
3.	Burda Lilla	Más	4,75
	Fehér Ferenc	első Á	4,75
	Varga Dávid	Más	4,75
4.	Bacsó Barbara	SzaDi	4,71
	Herczeg András	KáBé	4,71
	Siklósi Nóra	iGRic	4,71
	Szabó Angéla	KáBé	4,71

GRATULÁLUNK!
CSAK ÍGY TOVÁBB!

The joy of eating

It was weighing time again. Things were otherwise quite peaceful, in fact, but weighing time was always a nightmare. We had worked out this system - in the best interest of our patients, of course - where they could decide how to do their eating, when to eat what, etc., but four times a year we just had to put them on the scales and measure their performance. It bordered on the grotesque, taking these feeble old bodies and waiting for the results we knew would be disappointing. But we had to do it.

I was working at the Pensioners Old-age Leisure Institute at the time. As at all residences for senior citizens, our biggest problem was getting them to eat. Other, more traditional residences forced their patients to eat every day; there would be spot checks to see if they had finished their vegetables, and the poor old geezers were absolutely terrified that the door to their room would fly open and an inspector would walk in. We had done away with that. They could eat as much as they wanted whenever they wanted over the course of a "quarter," as we called them, but then they had to show up for their weighing. We offered the better patients the chance to show their cleaned plates at the end of every meal and to avoid the weighing at the end of the quarter, but most of them decided not to take us up on this offer and to take their chances at the weighing. The scenes at the end of each quarter were completely revolting: patients who hadn't eaten in weeks would sit down and gorge themselves, trying to put on months worth of weight in two or three days. We knew they wouldn't be able to keep it down. The unlucky ones spit it all back up before they had made it to the scales, their weakened bodies unable to cope with the sudden pressure. But even those who passed lost all the weight they had put on within a few days and had to start over from scratch.

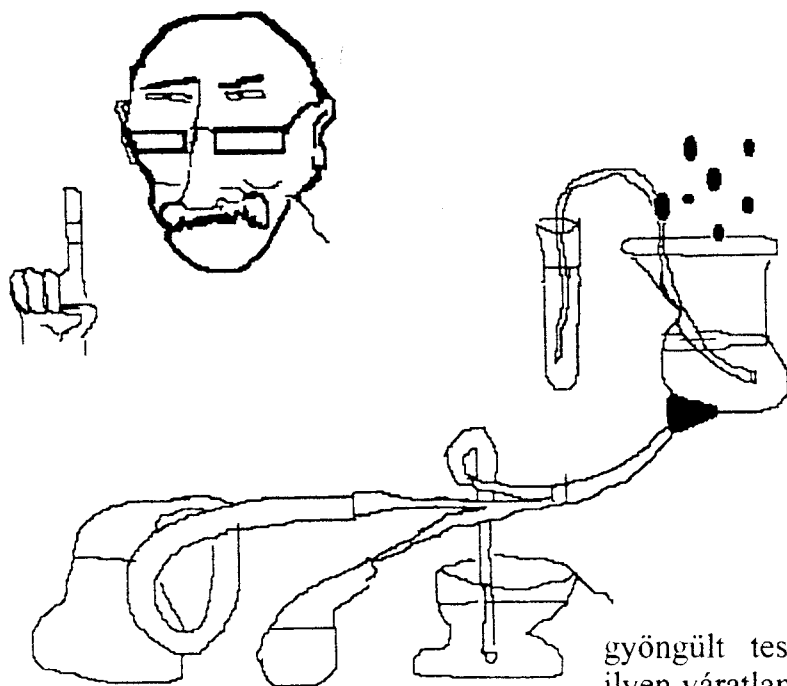
Az evés öröme

Újra eljött a méredzkesítés ideje. Ami azt illeti, máskor békésen zajlott az élet, de ilyenkor minden olyan volt, mint a rémálom. Már jóval korábban kidolgoztuk ezt a rendszert - csakis betegeink érdekében, persze -, mely szerint ma-guk dönthettek étkezési szokásaikról; de évente négyszer kénytelenek voltunk a mérlegre állítani és lemérni őket. Meglehetősen groteszk dolognak tűnt mindez, tekintettel erőtlen, öreg testükre és arra, hogy előre tudtuk, az eredmény kiábrándító lesz. De meg kellett tennünk.

Akkoriban a Nyugdíjasok Aggkori Szabadidőközpontjában dolgoztam. Mint más idősök otthonában legnagyobb problémánk az volt, hogy rávegyük őket az evésre. Más, hagyományosabb intézményekben arra kényszerítették a betegeket, hogy mindennap egyenek; az ilyen helyeken rajtaütésszerűen vizsgálták, hogy az összes zöldséget megették-e a páciensek, és a szegény öreg szivarok állandó félelemben éltek, hogy bármikor kivágódhat szobájuk ajtaja, és besétálhat rajta a felügyelő.

Mi ezt már régen elvetettük. A mi betegeink annyit ettek, amennyi jólesett nekik, és akkor, amikor nekik tetszett a "negyedév" során, ahogy ezeket az időszakokat neveztük, de aztán meg kellett jelenniük a mérésen. A jobb állapotban lévő betegeknek felajánlottuk azt a lehetőséget, hogy az étkezések után bemutassák üres tányérjukat, így kerülve a negyedév végi mérést, de a legtöbben úgy döntöttek, nem élnek ezzel az ajánlattal, és inkább a mérést választják.

A negyedév végén zajló jelenetek elborzasztottak minket: a hosszú hetek óta koplaló betegek csak ültek és tömték magukba az ételt, hogy két-három nap alatt szedjék fel azt a súlyt, amit más több hónap alatt hízhathat. Tudtuk, hogy nem lesznek képesek befogadni ezt a mennyiséget. A szerencsétlenebbje visszaöklendezte, mielőtt még eljutott volna a mérlegig, mivel le-



I worked in just the department of foreign dishes. We had specialists for carbohydrates, protein, fruits, vegetables, etc., and I worked in the department that tried to whet their appetites with all sorts of exotic flavors and ingredients.

Most of them turned up their noses at the offerings I brought and left the goodies untouched on their plates, but I wasn't insulted. I knew that they were used to their own cuisine and I felt it would be an infringement on their rights to force them to eat food they didn't even want to try (due to the special difficulties of tempting them to eat foreign foods, they had to attend our meals whether they wanted to eat or not - with the other sections, not even attendance at the meals was compulsory - but the most I could get them to do was to chew the food, almost none of them would swallow it).

Then I was given a great honor. I was put in charge of my own group of 30 seniors. I was no longer just concerned with foreign dishes, but now had to monitor their progress in all the food departments. When I first saw their eager faces and physical fitness, I thought this was a dream come true. I would put them on the path of righteousness from the word go, and their fate would be different from all the groups that had gone before. They would realize the

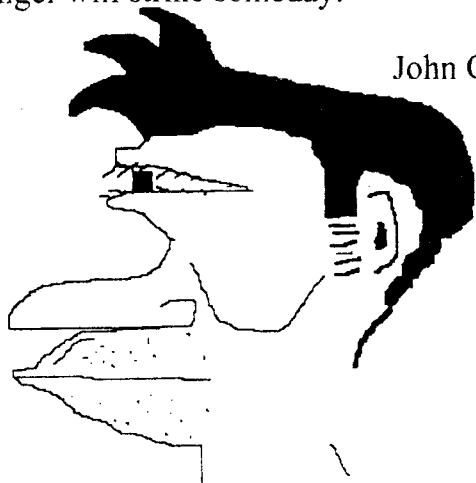
gyöngült testük nem tudott megbirkózni ilyen váratlan teherrel. De még azok is, akik sikerrel estek át a megmértésen, a néhány nap alatt felszedett súlyt hamarosan újra leadták, és újra nulláról kellett kezdeniük.

Először a külhoni ingyencségek osztályán dolgoztam. Ugyanis más-más szakemberek dolgoztak a szénhidrátok, a fehérjék, a gyümölcsök, a zöldségek stb. hasznosításán, és én arra az osztályra kerültem, amely a különböző egzotikus fűszerek és egyéb alkotórészek hozzá-adásával igyekezett felcsigázni étvágyukat. A legtöbb beteg fintorgott az általam hozott finomságok láttán, és érintetlenül hagyta ott a tányérját, de én nem sértődtem meg. Tudtam, hogy saját étrendjükhöz szoktak, és úgy éreztem, jogaik lábbal tiprása lenne, ha arra kényszeríteném őket, hogy elfogyasszanak egy ételt, amit meg sem akarnak kóstolni (mivel az egzotikus ételeket még sokkal nehezebb volt megkóstoltatni velük, mint a hazaiakat, így az étkezésen kötelező volt megjelenniük még akkor is, ha nem kívántak enni - szemben más részlegekkel, ahol még az étkezésen való megjelenés is önkéntes volt, - de a legtöbb, amit elértem, az volt, hogy legalább a szájukba vették az ételt, ám szinte senki sem volt hajlandó lenyelni).

Később nagy megtiszteltetés ért. Egy harminc fős csoport vezetője lettem. Már nemcsak az egzotikus ételek készítésével foglalkoztam, hanem figyelemmel kellett kísérnem az összes étellel kapcsolatos viszo-

value of constant eating and would avoid all the stress and nausea connected with cramming for the weighings. Things started out well, but then they began losing their appetites. Soon I found myself in their rooms at meal time, making airplane noises as I tried to entice them to eat their peas, then pleading with them, then threatening them, and finally punishing them: no TV for a week, no checker privileges until they finished their salad, etc. Nothing worked, of course, but the funny thing was that they remained as enthusiastic and cheerful as they had been at the beginning. They took part in all our free-time activities: bathrobe fashion shows, long-distance newspaper reading competitions, false-teeth changing races, etc. They just wouldn't eat.

So anyway, it was weighing time again. My patients were all standing in line, trying to look hopeful. You could almost see their bones through their skin. I knew it wasn't their fault and I felt sorry for them, but this was a weighing. As they marched their bloated bodies onto the scales, I fought hard and managed to resist the desire to discreetly put a toe on the scales to save them from further humiliation. It wouldn't have helped them anyway in the long run. After the devastating results had been announced, I went back to my kitchen to cook up the next meals and to start reheating the food they had left over for the pötmereckedés. And that's where I am now, still wishing that things could be different, still experimenting with new recipes, and still believing that, despite everything, hunger will strike someday.



John Conyers

nyukat, fejlődésüket. Mikor először megláttam lelkes arcukat, és hogy milyen jó kondícióban vannak, azt hittem, álmom valóra válik. Segítségemmel a kezdet kezdetén az erény útjára lépnek, így sorsuk az összes előző csoporttól eltér majd. Felismerik a rendszeres evés értékét, és így elkerülik mindazt a stresszt és csömört, amely azzal jár, ha valaki csak a mérésre tömi tele magát. Minden jól indult, de később kezdtek elveszteni az étvágyukat. Hamarosan az étkezéseknél bementem hozzájuk, és a repülőgép zúgását utánozva próbáltam rávenni őket arra, hogy egyék meg a borsót, aztán érveltem nekik, majd fenyegettem őket, és végül büntetést róttam ki rájuk: egy hétig nem nézhetek tévét, eltiltottam őket a dá-majátéktól, míg meg nem ették a salátát stb. Persze semmi sem hatott, de érdekes módon lelkesedésük és vidámságuk semmit sem változott. Minden szabadidős programban szívesen részt vettek: fürdőköpeny-bemutatón, hosszútávú újságolvasási versenyen, műfogsorcsere-lő-versenyen stb. Csak enni nem akartak a világ minden kincséért sem.

Szóval újra eljött a mérés ideje. Az összes betegem ott állt a sorban, és magabiztosnak próbáltak látszani. Ha rájuk néztem, szinte láttam a csontjaikat a bőrük alatt. Tudtam, hogy nem az ő hibájuk, és ezért sajnáltam őket, de a mérés az mérés.

Miközben rámasíroztak felpuffadt testükkel a mérlegre, nehezemre esett ellenállni annak a vágnak, hogy észrevétlenül rá ne tegyem a lábamat - megkímélve ezzel őket a további megaláztatástól. Hosszú távon úgysem segített volna rajtuk. Miután közölték a lesújtó eredményeket, visszamentem a konyhámba, hogy megfőzzem a következő fogásokat, és újramelegítsem a pötmereckedésre az ennivalót, amit meghagytak. Még mindig itt vagyok, még mindig abban reménykedem, hogy a dolgok másképpen is alakulhatnak, még mindig új receptekkel kísérletezem, és még mindig hiszek abban, hogy mindennek ellenére egyszer csak rájuk tör az éhség.

Kgy

Fordította:
Varga Adrienne és Murányi Natasa

HAGYOMÁNYAINK

József Attila születésnapján és az azt követő pénteken az volt az érzésem, **jól van ez a Politechnikumban**. Az elmúlt évek során lettek nekünk hagyományaink, amelyek életképesek, megújulni tudók, egyre tartalmasabbak. Feldobott, elégedett, büszke voltam: mennyi érték, tehetség, alkotási vágy, mondanivaló lepleződött le ezen a két délutánon. És mennyi munka, kitartás, sikertelenség és nem-feladás rejlik ezek mögött a művek mögött.

Egyetértek Pálos Gyurival - a TMT egyik kitalálójával -, aki az ünnep zárómonológjában a hagyományok fontosságát hangsúlyozta. Valóban az ideik - immáron harmadik - művészeti találkozóon már igazi műalkotásokkal is találkozhattunk a sok igényes, figyelemre érdemes amatőr próbálkozás között. Mintha a tradíció és a tanulás, gyakorlás, elmélyedés, fejlődés között lenne összefüggés. Akik nem először jelentkeznek ezen a kulturális megmérettetésen, hozták a nagy öregek rutinját. Műveik egyre letisztultabbak, letagadhatatlan az érés. (És persze vannak östehetségek is, akik rögvést ráéreznek a mértékre és a formára, amit üzenetük megkíván - de ez a ritkább eset.)

József Attila születésnapján és az azt követő pénteken azt is éreztem, **nincs jól ez a Politechnikumban**. Már harmadszor éljük át a művészeti fesztivált, és még mindig nem szerezünk elég gyakorlatot a szervezésben, lebonyolításban, munkamegosztásban. Mert ki a gazdája ennek az ünnepnek? Egyedül Csoncsi? Vagy Csoncsi és Gröger Dia? Mert kétségtelen, hogy a két nap előkészítésében és lebonyolításában ők vállalták az oroszlánrészt. De hogy nekik ez fontos, nem azt jelenti, hogy mindent ők csináljanak. Nem is így történt. Voltak lelkes segítőtársak, voltak önjelölt irányítók, de mintha a koncepcionális döntések és az ötletek gazdái és a kivitelezők nem mindig tudtak volna egymásról, és előfordult, hogy inkább nehezítették, bonyolították, és nem segítették egymás munkáját.

József Attila születése után 91 évvel és egy nappal az volt az érzésem, hogy **nincs jól a Politechnikumban**, hogy néhány ember rosszul érzi magát, mert csinált valamit. A történet visszanyúlik még a tél kezdetére, amikor Csoncsi megjelentette a Poligráfban és az iskola

falain a TMT felhívó plakátjait. Ott novellairó pályázatról is esett szó. Aztán februárban a hálozatra fölkerült a TMT-könyvtár, melyben arra kértem a Politechnikum ismeretlen és nagyhírű íróit, költőit, hogy ide küldjék azokat az alkotásaikat, amelyeket a Poligráf TMT-különszámába szánnak. Jött is egy-két novella, más - ismert-bevált - Poligráf-szerzőket és kértem föl, hogy írjanak (és irtak is), majd beépítettem a szerkesztendő anyagba néhány jól sikerült iskolai dolgozatot is az írójuk engedélyével (akiket arra kértem, járuljanak hozzá, hogy írásukkal a különszámot színesíthessem. És itt a félreértés! Szó sem volt itt versenyről! Díjakról! Pályázatról! Akiket én megkerestem, tőlem nem a verseny felhívást hallhatták, csupán azt, hogy egy közéleti hírektől mentes Poligráf-különszám alkotói legyenek. Én önszorgalomból - és a TMT-szervezőkkel nem egyeztetve - építgettem hagyományainkat: legyen idén is irodalmi különszám, ne csak színházi előadásokból és filmvetítésekből álljon a program, hanem írott művekkel is bombázzuk a közönséget. Ezt az ártatlannak tűnő akciót erősítette az is, hogy az irodalmi versenyre - Csoncsihoz - csupán három pályamű érkezett (Balázs Karltól, Gröger Diától és László Pétertől) - ami egyébként a lapzárta napján derült ki egy véletlen beszélgetésből. Kézenfekvőnek látszott a megoldás, egyesítsük, amink van, jelenjen meg az irodalmi szám, benne a versenyművekkel is. A tavaszi szünetben már kész volt a kefelenyomat, és szünet lévén a megbeszélések is szüneteltek. Én a megjelenés napján értesültem arról, hogy a lap egy-egy példánya húsvét előtt elkerült két bírálóhoz, Gallai Zsófihoz és Bágyi Lacihoz, hogy értékeljék a műveket. És itt a probléma! Akik hozzám fordultak felvilágosításért, vagy egyszerűen csak szóba jött a különszám alkotásainak sorsa, tőlem azt hallhatták, hogy nincs verseny, nincs díjazás, csupán a közönség véleményét ismerheti meg a szerző. Ehhez képest április 12-én a zsüri-tagok átgondolt, lényegkiemelő, segítő szándékú, ám sokszor kemény bírálattal értékelték az írásokat (gondolom, abban a hiszemben, hogy írójuk irodalmi versenyre nevezett velük, tehát megérdemlik, hogy műveik erényeit és gyengeségeit kiemeljék). Szóval volt megle-

petés, és talán csalódottság, megbántódás is.

Ezúton kérek elnézést a Singing Skulls szerzőitől, Preiszner Miklóstól, Ronnie Wakertől, Blazsek Monyától, Szmörétől, Horvátth Szabolcstól, Miss Álnévtől, Fehér Gyuritól, ha úgy érzik, hogy kínos pillanatokban volt részük az irodalmi díjak kiosztásakor. A zsüri értékelése bár tanulságos, a továbblépést orientáló volt, de nem minden esetben vette, vehette figyelembe a mű keletkezési okait és körülményeit.

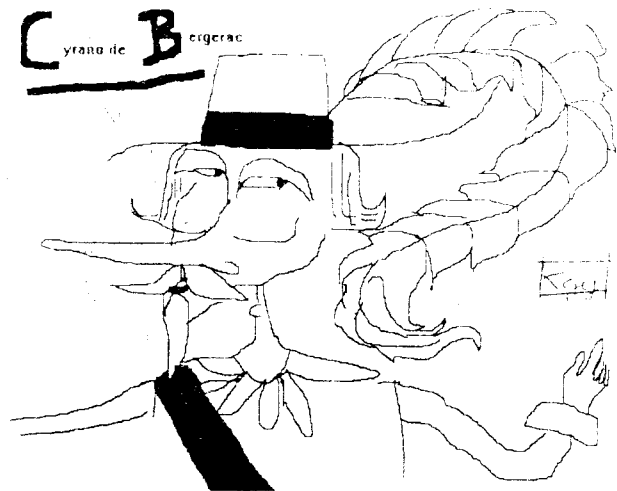
Hasonló malőr az, ami az Előszoba Galéria tárlatát illeti. SzabLac diákkori karikatúrái nem a TMT-re készültek - ezt a nagyképű plakát-cím is nyilvánvalóvá tette -, hanem "csupán" a soron következő kiállítási anyag volt a képtár életében. A programban szereplő tárlatmegnyitás elmaradásának ez az oka. **Bocs, Laci!** A rajzok ettől még jókedvűek, és kellemes kísérői a könyvtárba vezető útnak.

Kívánom, hogy a hagyományosan visszatérő **Ars Classica zenekar tagjai sem vegyék nagyon a szívükre,** hogy egyik nap csütörtökre hívtuk őket, másnap péntekre, harmadnap kezdőprogramnak, negyednap zárószámnak, majd az utolsó pillanatban szinte már a végleges kezdési időpontot közöltük velük. A reneszánsz bemutató - az előző éjjeli próbának is köszönhetően - felüdülést jelentett sok szemfolyató fesztivállátogatónak. Köszönöm, -jük.

Mindazonáltal őszintén gondolom, hogy **nagyon jó dolog a politechnikai TMT,** jó, hogy vannak hagyományaink, és bizonyára egyre ügyesebbek leszünk a részletek végiggondolásában és a feladatok arányos végrehajtásában is. A filmes zsüri esetében ez a tökéletesedési folyamat szemmel láthatóan, füllel hallhatóan érzékelhető volt már idén. Simó és Czabán Györgyök ráéreztek teendőik lényegére, és olyan kritikával illették a filmpályázatra érkezett versenyműveket, amikből minden alkotó tanulhatott, fölhasználhatja a jövőben a filmcsinálás itt leleplezett és eddig nem alkalmazott műhelytitkait.

1996. április 13. (néhány órával a harmadik TMT befejezése után)

Jakab Judit



Szmöre aforizmái

Az apró hibákat azért követjük el, hogy ne legyenek unalmasak mindennapjaink.

A közepes hibákat azért, hogy tanuljunk belőlük. A folyamatos önkontroll a fejlődés, az alkalmazkodás biztosítása.

A komoly, nagy hibákat pedig azért követjük el, hogy változtassunk (változtatni tudjunk) életvitelünkön.

* * *

Nem az a dolgunk, hogy megoldjuk a világot, hanem az, hogy megéljük. Hiszen mi teremtettük. Élvezzük!

KÁBÍTÓSZER-PROBLÉMA A POLITECHNIKUMBAN, POLITECHNIKUMI TRAGÉDIA, AZ ÉLET ÉRTELMETLENSÉGE, SZENVEDÉS A MŰVÉSZET OLTÁRÁN

avagy
SOSEM LÁTOTT LELEPLEZŐ BIZONYÍTÉKOK
ÉS BOTRÁNY...

A figyelemfelkeltő cím után hagyományos politechnikumi zajlás következik. Igazság szerint nagyon zavar, hogy hosszú hónapok óta nem láttam a nevem a Poligráfban*, merő kín az egész életem. (Majd megkérem Juditot, hogy 18-as Frankenstein betűtípussal írja azt az áldott nevemet, lehetőleg vörössel.**)

Már a cím sejteti, hogy népművelő misszióm új szakaszához érkezett, mostantól kezdve életemet, zsenialitásomat és tudásomat iskolánk tökéletesítésének szolgálatába állítom. Természetesen nem kívánok letérni a kitaposott útról, és először meggyőzőm a sok h...*** birkát, hogy gondolkozzon: GONDOLKOZZATOK!

A második szakaszban szakszóval "gondolkodnivalót" nyújtok a tanulóifjúságnak: TUDTÁTOK, HOGY MINDEN MÁSODIK PERCBEN MAGYORSZÁGON VALAKI LEVÁGJA A HÍMTAGJÁT A LAKÁSKULCSÁVAL?

Tele fogom írni a Poligráfot! Eléggé gyengén állok művészetből, ezért remélem, kapok bónuszt ezért az írásomért (és több cukrot a kávémba).

Ó, az élet oly szörnyű! Minden hazugság! Mindenki hazudik! Lassacskán már önmagunkkal sem tudunk őszinték lenni! Háború mindenütt! Bárhová nézek, mindenütt csak a pusztulást látni, de ma már a pusztulás is mesterkél! Mit nem adnék egy tisztességes őszinte pusztulásért...

Én tisztelen az emberi életet!! Minden ember egy önálló univerzum. Múltkor annyira megszántam egy csövest, hogy utána egy óráig beszéltem a legjobb barátomnak arról, hogy mennyire sajnálom. A művésznek olyan a szenvedés, mint mozdonynak a gőz. A művész szenvedése haladó szenvedés, a halandó szenvedése csak halandó szenvedés. A művész szenvedése építő jellegű, egy tégl a falban.

Örüljete, hogy haj van a fejeteken! Vége a depresszió-szezonnak. Most tavasz hangulat van. Tavasszal kinyírnak a világok, és leesik az állad. Szedd már össze magad! Pofád leszakad, agyad eldobom és szöveget ütök a fejedbe, de olyan szemtelen vagy, hogy az sem vennéd észre, ha egy békegalamb belerepülne a szádba. (Még a gyengébb viccek is képesek az odafigyelési hányadost akár húsz százalékkal is emelni.)

Hiába ihlek, nincs mit írnom. Elmondok egy igaz történetet. (Felhívom a figyelmet a műsúlyos társadalmi vonzataira.) Ha ezt egy tehén csinálta volna, akkor nem mű, hanem mú lenne.

* Vitéz Preiszner Miklós ezen írása március végén - a Poligráf TMT-különszáma előtt - érkezett a szerkesztőségbe (együtt a különszámban megjelent szépirodalmi alkotásaival /ld. ott Az öreg, ill. Hétköznapjaink - I címmel/), ezért érezhette saját némaságát elviselhetetlennek a szerző.

**Kedves Miklós! A vörös nyomtató nem működik. Bocs!

a szerk.

Judit

***A cenzúra működik.

a szerk.

Mint köztudott, esendő, beteg ember vagyok, gyakran gyengélkedem, és rengeteg időt kell arra szánnom, hogy szervezetem legyőzze az éppen támadó halálos kórokat. Nemrég egyik fő ellen-ségem, a hidegfront alattomosan hátbatámadott, mondhatni hosszú napokra eleven kárhözatra ítéltettem. Iszonytató fejfájás gyötört, és nem szégyellem bevallani: addig vetemedtem, hogy szeretett iskolám gyógyszerkészletéből két hét leforgása alatt elkértem mintegy két Quarelint, egy Aszpirint, és talán egy Algopirint. Furdalt is a lelkiismeret rendesen, de nem tehettem mást. A tragédia az ominózus hétfői napon következett be, nagyapám egy hatalmas zsák élelmiszert küldött családomnak, és jómagam megbíztam annyira e tápokban, hogy ellenőrzés nélkül fogyasztottam őket. Vasárnap kissé álmosan elfogyasztottam négy bélszínrolót, melyek ötödik testvérét családom megkóstolni sem merte, olyan szagot árasztott. Hétfőn pedig egy bajtársammal elfogyasztottunk egy olajos halkonzervet, melyről csak utólag derült ki: szavatossága 1990-ben lejárt (egyébként nem volt semmi különös az ízében). Egy óra múlva - miután belegondoltam, hogy ezek a halak akkor haltak meg, mikor én harmadikos voltam, és akkor kezdtek bomlani, mikor ötödikes lettem - gyakorolván egy kedvenc elfoglaltságomat, hánytam egy hármasszintű dózist, majd szünetben levonszoltam magam a recepcióig, és kértem valami gyógyszert gyomorpanaszok ellen. Kérésemet heves kacaj fogadta, majd az illetékes elhagyta büntettének helyszínét. Pontosan ez ismétlődött meg egy órával később. Tanítás után tudtam meg egy tanárembertől: a RECEPCIÓ hivatalos álláspontja a történettel kapcsolatban: nem elég, hogy felzabálom az iskola gyógyszerkészletét, ráadásul nem is szenvedéseim enyhítésére teszem ezt, hanem: KÁBÍTÓSZEREZEM. (Olvasó próba: Ha idáig jutottál e cikk olvasásában, kedves olvasó, kérlek, írd rá egy papírdarabra a 217-es számot, és dobd be a könyvtárban fellelhető dobozba! Ha nevedet is ráírod a cédulára, benevezel a nyereménysorsolási akcióba. Ne szalaszd el a lehetőséget! A szerk.)

Korunk veszélyes kábítószerre, a No Spa és az Aszpirin. Övjük tőlük gyermekeinket! Tény, hogy ha Quarelint rág az ember, elzibbad tőle a nyelve, de más toxikus effektekre ne számíton. Visszaéltem iskolám bizalmával. Á, ezért olyan hülye az Preiszner-gyerek, én már rég sejtettem. "Elnézést, Recepciósnéni! Kérnék egy ezüstkanalat, egy Zippo öngyújtót, citromlevet, egy cigarettacsikket, tút, fecskendőt és mondjuk egy negyed gé hernyót, mert kicsit fáj a hasam! Meggyőződésem egyébként, hogy van ez az iskola annyira felvilágosult, hogy ezt senki nem gondolta komolyan. Ha így van, nyilván azért nem kaptam gyógyszert, mert drága, mert nekem már úgy is mindegy, mert kevés van belőle, mert megakadhat a torkomon, mert a múltkor véletlenül összekeverték a patkányirtóval, és nem tudják, a dobozban mi méreg és mi gyógyszer, mert unakozott a "recepciósnéni" és fogadott, hogy egy órán belül perforál a gyomrom, de lehet az is, hogy kaptam gyógyszert, csak biztos "kábítószerrezem" és félreértettem az egészet. Ezeknél a fiataloknál nem tudhassa az ember...

Veszélyes dolog ez az "életre-nevelés". Lehet, csak egy apró célzás volt az egész. Hisz "neked már úgyis meg kellett volna döglened! Minden perced ajándék!" De esküszöm: nem adom fel a harcot hiszen, már a költő is megmondta:

*Vigyázz magadra, mert elfúj a szél
 Egyet ne felejts, a bolond is holtig remél.
 Jól válaszd meg azt, hogy merre mész,
 Tudjad mitől félsz és azt hogy mit remélsz*

*Vigyázz magadra, mert te is pórul jársz,
 Ha nem figyelsz a jelre, utat nem találsz.*

(SÚJOS ARC: KIS GÉZENGÜZÖK)



CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLAT

Ezzel zárom poraimat, ég veletek, és bízatok az úr kegyelmében!

BEZEG PROZERNON MIAVÉ

SPORT PONTVERSENY ÁLLÁSA A HARMADIK NEGYEDÉV UTÁN

Az alábbi sporteseményeken való részvételért lehetett pontokat gyűjteni:

- | | |
|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - fitness szakkör, - kosárlabda budapesti bajnokság, - röplabda szakkör, - röplabda budapesti bajnokság, - kondi edzés (SzaDi -s és I.A -s csoport), - nőnapri röplabda torna, - maraton kör, | <ul style="list-style-type: none"> - asztalitenisz házibajnokság, - Controll futás, - kosárlabda házibajnokság, - mezei futó budapesti Diák Olimpia, - tollaslabda házibajnokság, - asztalitenisz budapesti Diák Olimpia, - a II. negyedről visszamenőleg őszi túlélő túra. |
|---|--|

EGYÉNI VERSENY

Csak az első tíz helyezett eredményével!

HÖLGYEK				URAK			
Hely	Név	Oszt.	Pont	Hely	Név	Oszt.	Pont
1. *	Lázár Zsófia	I.A	1375,5	1. ↑	Sándor István	KáBé	783
2. *	Kovács Eszter	I.A	1326	2. ↓	Hatás György	KáBé	696
3. ↑	Burda Lilla	MáS	1291	3. ↓	Haász Ferenc	Taneró	587,5
4. ↓	Horák Anna	I.A	1285	4. *	L. B.	KV	512
	* Molnár Melinda	I.A	1285				
6. ↑	Szabó Rita	MáS	1248	5. ↑	Horváth Balázs	I.A	386
7. ↓	Lukács Mariann	I.A	1214,5	6. ↓	Kerekes László	Más	374,5
8. ↑	Barta Zsuzsa	MáS	864	7. ↑	Szécsi Gábor	I.A	319,5
9. ↑	Fehér Anikó	KáOsz	708	8. *	Barna Norbert	I.A	316
10. ↓	Benkő Tekla	KáOsz	650	9. ↑	Molnár Lajos	Taneró	309,5
				10. ↓	Hartyánszky Miklós	Más	282,5

CSAPATVERSENY

(Mivel az osztályfőnököknek lehetőségük van az osztályukat erősíteni, ezért őket az átlagolásnál saját osztályuk létszámába is beszámítjuk)

Hely	Oszt.	Pont	Létsz.	Átlag	Hely	Oszt.	Pont	Létsz.	Átlag
1. *	I.A	8357,5	32 fő	261	7. ↑	BT	420	10	42
2. *	MáS	5003,5	30	56,5	8. ↓	KorCs.	960	34	28
3. *	KáVé	1540,5	20	77	9. *	SzaDi	855,5	32	27
4. ↑	KáBé	2148,5	31	69	10. *	KN	510,5	21	24
5. ↓	Tanerók	3292	35	57	11. ↑	HadO.	384,5	34	12
					*	W	336,5	28	
6. ↓	KáOsz	1612,5	31	52	13. ↓	iGRic	281	28	10

A verseny további állásáról a Testkultúra tanároktól kaphatok információt.

Gratulálok és további eredményes gyűjtögetést kívánok a Testkultúra Munkacsoport nevében:

Vendel u., április 15.

Szabó László

**A TOLLASLABDA
HÁZIBAJNOKSÁG
eredményei**

-NŐI EGYÉNI-

Indultak: Hanzély Réka (KÁBé), Krokovay Eszter (HadO.), Láng Andrea (Tanerő), Lázár Zsófia (I.A), Murányi Natasa (Tanerő)

- I. **Murányi Natasa**
- II. Lázár Zsófia
- III. Láng Andrea

-FÉRFI EGYÉNI-

Indultak: Anda Tamás (Csoncsi), Bak Bence (KÁBé), Békési Zoltán (HadO.), Colin Hackett (Tanerő), Cser Szabolcs (HadO.), Hatás György (KÁBé), Schittler Mátyás (HadO.), Zsebesi Ákos (KÁOsz)

- I. **Zsebesi Ákos**
- II: Hatás György
- III. Colin Hackett

-NŐI PÁROS-

Indultak: Lázár Zsófia - Molnár Melinda (I.A), Krokovay Eszter - Karczewitz Dóra (HadO.), Daróczy Judit - Láng Andrea (Tanerő), Diósi Alojzia - Somogyi Ágota (Tanerő)

- I. **Daróczy Judit - Láng Andrea**
- II. Karczewitz Dóra - Krokovay Eszter
- III. Lázár Zsófia - Molnár Melinda

Gratulálók:

Pest, 1996. ápr. 18.

SzabLac

- FÉRFI PÁROS-

Indultak: Békési Zoltán - Cser Szabolcs (HadO.), Colin Hackett - Hatás György (Tanerő - KÁBé), Lencsés András - Murvai Péter (W), Bolyky Dániel (KÁOsz), Gulyás Róbert - Schittler Mátyás (HadO.), Solymosi Erik - Szabó László (Tanerő)

- I. **Bolyky Dániel - Zsebesi Ákos**
- II. Hatás György - Colin Hackett
- III. Solymosi Erik - Szabó László

-VEGYES PÁROS-

Indultak: Lajos Csilla - Gáspár András (KorCs), Lázár Zsófia - Haász Ferenc (I.A - Tanerő), Fabu Adrienn - Zsebesi Ákos (KÁOsz), Láng Andrea - Colin Hackett (Tanerő), Murányi Natasa - Fuchs Péter (Tanerő - W), Solymosi Zita - Solymosi Erik (KN - Tanerő), Daróczy Judit - Pekarik Éva (versenyen kívül)

- I. **Fabu Adrienn - Zsebesi Ákos**
- II. Lajos Csilla - Gáspár András
- III. Solymosi Zita - Solymosi Erik



A ZENEZŐRRO

BICIKLIZNI JÓ

A "fecskeszárny-csattogás köszöntő bicikli túra" feliratú plakát megtette a magáét. Gyűltünk a suli előtt 9-kor. Már-már negyvenen voltunk (pont négyszer annyian, mint a C... -ok száma), mikor elhangzott a Na, indulás! - felszólítás.

Jelen esetben nem az a fontos, hogy elbicikliztünk Pest összes gyárkéménye mellett, az sem számít, hogy másfél órát vártunk egymásra 200 méter távolságra egymástól, és még csak az sem érdekes, hogy a 34 éves, kissé rozsdásodó félben lévő, hölgyek által vezetett versenykerékpárok nem tudták tartani a tempót.

Ami miatt a cikk megíródik, az-az, hogy megálltunk egy boltnál bevásárolni. Na persze a komplikáció még csak most kezdődik. Megjött a bolttulajdonos, aki a 40 biciklitől nem tudott az érkező sebessége szintentartásával beállni a garázsba, és kénytelen volt fékezni. Az úr érdekes tulajdonsággal rendelkezett. Ha a féket nyomta - valószínűleg intelligencia quocienséből kifolyólag -, obszcén kultúrvilága megnyílt, majd virágba borult: mennyetek a k... a...tokba ...stb. Hirtelen felindulásból nekünk se kellett több: Sz...jál le te f... , és hasonló finomságok. Az úriember (55 év, 170 cm, 100 kg) bolhamódra kipattant autójából, megragadott egy fadorongot, amelyből két rozsdás szög állt ki, és ki tudja mi volt a szándéka, de a feje fölé emelve gyors léptekkel odajött hozzánk. A kultúr beszélgetés egyoldalúvá vált, mert mi visszafogtuk magunkat. Tudtuk, hogy egy ember közülünk csak a rövidebbet húzhatja. Négyen álltuk körül, és próbáltuk a kommunikáció szintjét egy fokkal megemelni. Mihók Viki hangosan sikított, hogy hagyjuk abba - nem sok sikerrel.

Nem tudom pontosan, hogy mi történt, de az úr (valószínűleg Magyarország díszpolgára) elérkezettnek látta az időt, hogy ingujjából előcsúsztasson egy gázspray-t, és határozott mozdulattal arcon fújta Fekete Ákost. Nyámnyila kis trutymók voltunk. Nem cselekedtünk semmi agresszívat, csak Ákost sajnáltuk. Néhány perc múlva állig felfegyverkezve álltunk a bolt körül (vascső, féltéglák, biciklipumpák, gitárhúr). Mihók Viki sikítózása csak most lett eredményes. Felhagytunk a bosszúforralással, és nem romboltuk porig a boltot, az autót, és a tulajt sem. Ákos néhány óra múlva már nem könnyezett.

Amúgy a biciklitúra nagyon állat volt. Olyan fáradtak voltunk, hogy már négykor elaludtunk.

Most hétvégén is megyünk. Gyertek ti is! Hozzatok gázspray-t!

László Péter - KáVé



A „Dohányzás vagy Egészség” elnevezésű pályázati felhívás

A Magyar Rákellenes Liga és a 2Zsiráf Diákújság pályázatot hirdet „Dohányzás vagy Egészség” címmel.

Szerkessztek iskolaújságot, melyben megírátok, rajzoljátok, hogy miként tennétek családi és iskolai környezeteteket tisztábbá, dohányfüstmentesebbé. Ötleteiteket, gondolataitokat megfogalmazhatjátok cikk, novella, vers, rajz, kép, poszter, keresztretjévény, teszt stb. formájában.

Kivétel:

a) hagyományos, nyomdai úton, A/4 méretben max. 10 oldal (A/5 max. 20 oldal),

b) számítógépes elkészítésnél kérünk beküldeni egy nyomtatott példányt, valamint egy WORLD 2.0 szövegszerkesztő programban készült, 3,5” kislemezt.

A pályaműveken kérjük feltüntetni a következő adatokat:

- az alkotócsoporthoz neve, életkora/osztálya,
- az iskola neve, címe (irányítószámmal), telefonszáma,
- a felkészítő tanár neve.

A pályaművek beadási határideje: 1996. május 15.

Beküldési cím: Magyar Rákellenes Liga, 1122 Budapest, Kék Golyó u. 13.; vagy: 2Zsiráf Diákújság Szerkesztősége, 1036 Budapest, Lajos u. 40.

Díjkiosztás: 1996. június 6-án.

A legjobb pályaművek készítői értékes jutalomban részesülnek és különdíjat kapnak a legsikeresebbek felkészítő tanárai.

(5487/1996.)

Göncz Árpádné
 elnök

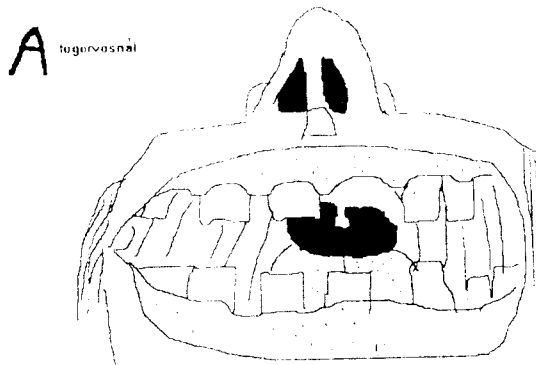
Tudjátok már,

hogy április 20-a óta újabb hét fővel gyarapodott a Politechnikumban a maratoni távot lefutók klubja?

Az új tagok:

Barna Norbert	első Á
Fehér Feri	első Á
Kocsis Péter	Tanerő
Molnár Lajos	Tanerő
Spangli Sanyi	KorCs
Szécsi Gábor	első Á
Szendı Zsolt	első Á

Klasszak vagytok, fiúk!



Csúcs (országátfutás)

Nem tudom, mit írjak. Részletes beszámolót? Nagyon hosszú lenne, és a *nem résztvevők* számára talán unalmas is. Tanulságosat csapatmunkáról, közösségi érzésről? Mindez ott annyira tiszta és nemes volt, hogy nem merek vállalkozni a megírására. A dolog értékeit sem szeretném nagyon hangsúlyozni, mert személyem igen érintett az ügyben. Valami mást kellene. Gondoltam arra is, hogy majd mások. Muszáj nekem írnom? Most már tudom, igen, muszáj. Magam miatt legalább. Egyébiránt azt gondolom, ha valaki elolvassa a Poligráf erről szóló írásait, megnézi a KPTV filmjét, megkérdezi a futókat, közelebb kerülhet a dologhoz. Lehet kutatni a tudást, lehet vágyani az érzést, ám egy a vége: ott kellett lenni. Meg kellett élni. Na, itt állok meg, mielőtt mégis elkezdenék felsőfokú kinyilatkoztatásokat tenni. Inkább elmesélek egyet a sok közül. Hidd el, tényleg sorolhatnám. A dolog kicsit hamarabb kezdődött. Két évvel ezelőtt nyáron SzabLaccal a Duna egyik mellékágán evezve dumálgattunk, hogy jó-jó, minden jó a tesi körül (a bajokat leszámítva), de a nagy durranás hiányzik. Itt mondtam el neki, hogy mi lenne, ha átfutnánk az országot? Tudod, az ember sok-féléről beszél, gondolkodik, álmodik. Erdőben, csendes szoba mélyén, kocsmában, telefonon hosszú órákon keresztül, levélben, naplónak, barátsággal, szerelemmel. Tudod mennyi mindent akartam én eddig? Tudod hányszor mond-

tam el, hogy...? Tudod. Azután soha semmi nem valósult meg. (A semmi azért túlzás. Persze a nagy álmok közül tényleg nem sokat lehet megcsinálni.)

Sokáig nem történt semmi. Majd jött a maraton. Aztán jött az ötlet. Most kell megcsinálni. A maraton tájékán, hét-tíz nappal a futás előtt, - nagyon megkésve - fogtam bele a szervezésbe. Erik nagyon sokat dolgozott. Edit és Kriszta - a Titkárságról - a végére már valószínűleg engem, az átfutást, a sportot, a Politechnikumot a pokolba kívántak. Joggal. Iszonyú volt az utolsó hét. Ennek csúcspontja, a beteljesülés az volt, amikor kedden huszonegy órában át átautóztuk Erikkel az országot. A kipufogócső leszakadt, a kocsinak olyan hangja volt, mint egy traktor-nak, mélyrétegi beszélgetés kísérleteinket két óra után feladtuk, majd „lomentünk kutyába”. Eszméletlen volt ez a rohanás kis hazánkon át. Ha érdekel, szólj és mesélünk róla. Végül három lett az egy történetből. Vacsora közben ültünk Záhonytól hatvan kilométerre. Nyírbogdányban, hazafelé. Dög fáradtak voltunk. Csoncsi rádiótelefonja megszólalt. Ez nem volt váratlan, állandóan csörögtek a készülékek. Négy volt velünk. Pár másodperc múlva Csoncsi a telefon mellől „kiszólt”: „Marosvári Péter mindenkit üdvözlöl és gratulál!” Tudod milyen rohadt jó érzés volt ez két nap, ezer kilométer, hatvannégy óra alatt kettő és fél óra alvás után?

Talán most sikerült leírnom, mit jelentett ez az egész. Ezért kellett elfutni Rajkától Záhonyig. Mert a dolog persze

úgy néz ki, hogy nem *egy* ilyen „hívás”, nem *egy* Marosvári Péter volt. Mert a hétvége *hosszú* volt.

Sok *ilyen* hétvégét szeretnék magamnak szervezni. És Neked. Ugye megint eljössz? Vagy: ugye legközelebb Te is eljössz?

Molnár Lajos

Három nap, amire egész életemben emlékezni fogok!

Ha valaki ismer engem, akkor tudja, hogy testi adottságaim nem éppen egy sportolóéhoz hasonlíthatnak, de az országfutásról írt tájékoztatót olvasva nagy készletést éreztem arra, hogy én is belevágjak ebbe a nagy vállalkozásba.

Hát belevágtam, és azt hiszem, hogy nagyon jól tettem, mert csupa olyan dolog történt meg velem, ami egyébként soha nem esett volna meg. Egyrészt futottam. Futottam, amit nem szoktam, maximum csak néha a busz után. Másrészt futás közben sokszor gondoltam arra, hogy „Ur-isten! Mit keresek én itt? Azonnal abba akarom hagyni!”, de mások biztatása, a táj, a jó levegő és a bizonyítási vágy segített elfelejteni az izomlást, a fáradtságot, a kényelmetlen alvás rossz érzéseit.

Hétfőn hajnalban, amikor már tisztán és fáradtan sikerült bebújni a hálózsákomba, úgy gondoltam, hogy nem ugyanaz az ember vagyok, mint aki pénteken elindult az iskolába, hanem valaki más. Valamivel, egy furcsa érzéssel többnek éreztem magam talán, sőt egy kicsit büszke is voltam, vagyok magamra, hogy én is részese lehettem egy ilyen nagy eseménynek.

Pancsovai Petra Kávé

„Mert ott van”

Biztosan mindekinek van egy örült álma, amit titkon szeretne egyszer megvalósítani. Átrepülni, megmászni, megépíteni, leugrani, legyőzni a kihívást. Sajnos a többség számára soha nem valósulnak meg ezek az álmok. De mindig akad néhány futóbolond, akik nem törődnek azzal, hogy mit gondolnak róluk, és megvalósítják azt, amit már gyermekkoruk óta szeretnének.

1996. április 26-28. között megvalósult egy örült álom. A Közgazdasági Politechnikum néhány testkultúra-tanára vette a bátorságot, és megszervezte az ország átfutását. Az egész megmozdulás motorja Molnár Lajos volt. Most az ő istenítése következne, de ettől eltekintenek, nehogy elbizsákosodjon.

Szóval alig egy hónap leforgása alatt a szervezőknek sikerült a nagy kaland technikai és pénzügyi feltételeit előteremteni. Sikerült szponzornak megnyerni a Jorgos Travelt, aki a buszt biztosította, a Westelt, aki telefonokat bocsájtott a rendelkezésükre. Az országátfutást támogatta még az ÁB-AEGON is többek között.

A kötelező felsorolás után pár szó a technikai lebonyolításról. Rajka és Záhony között 588 km-en keresztül megállás nélkül kellett futni. Még az utazás elején 4-5 fős keretsapatok alakultak ki. Ezek a csapatok közösen vállaltak bizonyos számú km-t. Maga a futás úgy történt, hogy az éppen futó csapattársat autóval követték a többiek. Ha elfáradt, megsérült vagy csak teljesítette a vállalását az adott futó, akkor egy friss erő folytatta tovább a futást. Míg a futó csapat váltotta egymást, a többiek a buszon pihentek valahol az országút mellett. Amikor kezdett a végére érni a vállalásának egy csapat, akkor egy másik autó már hozta is a következő futókat. Így gyakorlatilag folyamatosan váltották egymást az emberek.

Az országátfutásra körülbelül 50 diákot, tanárt, volt diákot lehetett elcsalni. Ez az iskola méretéhez képest elég magas szám. Több településen helyi fiatalok is csatlakoztak a váltóhoz. Ilyenkor az adott települést az egész csapat közösen futotta át.

A futókat népes segítőbrigád is erősítette. Nélkülük nem sikerülhetett volna ez a kihívás így. Ők gondoskodtak az ételmezésről, a navigációról, a kapcsolattartásról és minden egyéb felmerülő probléma megoldásáról.



Sokan elgondolkozhatnak: és mégis, mi értelme van ennek a nagy futásnak? A Politechnikum alapelveiből fakad, minden eszközt megragad arra, hogy a közösséget építse. 588 km-en keresztül össze volt zárva tanár és diák egymással, és óhatatlanul is közelebb került egymáshoz, az ember az emberhez. Azok, akik vállalták ezt a hétvégi tortúrát, nemcsak a futás miatt tették, hanem azért is, mert ez egy nagy buli volt. Sokan azt hiszik, hogy a futás kinszenvedés. Nos, ez az országátfutás fényes bizonyítéka annak, hogy ennek a sportnak is megvan a maga szépsége. Mert hiába volt mindenkinek izomlása a végére, mindenért kárpótol az az érzés, hogy igen, ezt megcsináltam.

Lehet, hogy magányosan kellett futni, de a csapattársak végig ott hajtották, buzdították az embert. Ez nagyon jó érzés, ezt nem lehet elmesélni, ezt át kell élni.

Nagy Ákos

HOGYAN TÖVÁBB?

Az iskolai újságokba (a Poligráfba és a Borsba) szánt írásaitokat ha a számítógép-hálózaton keresztül szeretnétek az illető szerkesztőségnek eljuttatni, akkor arra a PMailt használhatjátok ezentúl (A cím: p-mail: jjudit)

A módszer igen egyszerű:

megírod a munkádat, mint mindig;

elkészíted a megfelelő állományt, mint mindig;

és öntesz a billentyűzetbe AMÓRA MAJONÉZ-t, ahogyan még soha :-)

Nem! Hanem helyette elindítod a PMailt és választod az alábbi két menüpont valamelyikét:

Levélküldés vagy

Fileok elküldése

(A különbség csak az, hogy a Levélküldést választva külön kérni kell a File elküldésére szolgáló ablakot, viszont ekkor írhat sz mellé hagyományos levelet.)

A dolog menete:

"Levélírás"-ból: F7 ("Mellékletek") - INS ("Fájl hozzáadás") - a "Fájlnév"-hez beírod az állomány nevét (elérési úttal együtt) - a "Fájl típus"-t és a "Kódolás"-t békén hagyod - Ctrl Enter - "A levél melléklete" listára szintén Ctrl-Enter.

"Fileok elküldése" menüből:

Ha kitöltötted a "To:" és a "Subject:" mezőket, akkor alattuk ugyanazt teszed, amit az előbb a "Mellékletek" menün belül tettél.

Ha valami nem megy: van Help (F1) és ha abból sem vagy okosabb: kérdezz!

Üdvözlettel:

Rózsa Géza

A székesfehérvári Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola „Így írunk mi” című pályázati felhívása

A székesfehérvári Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola az Országos Széchenyi Kör támogatásával pályázatot hirdet „Így írunk mi” címmel.

Pályázhat minden 14-18 éves középiskolai (gimnázium, szakközépiskola) diák. Pályázni lehet bármilyen verssel és prózai alkotással.

A pályázat témája: a honfoglalás 1100 éves évfordulójával kapcsolatos gondolatok és érzelmek megfogalmazása.

A pályázat célja: diákirók és diákköltők alkotásra ösztönzése és számukra a nyilvánosság biztosítása.

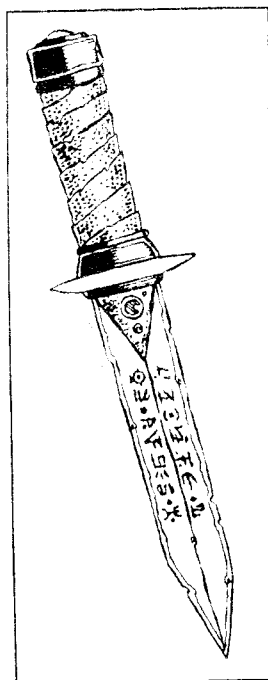
Beadási határidő: 1996. május 15.

A pályázatokat a Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola igazgatójának (dr. Vas Rezső, 8001 Székesfehérvár, Budai út 45.) kell beküldeni.

Eredményhirdetés: 1996. szeptember 21-én a Gróf Széchenyi István halálának 205. évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségsorozat keretén belül.

A pályázat jelíges. Kérjük a címet és nevet külön, zárt borítékban mellékelni a pályaműhöz.

A legjobb alkotások az ünnepélyes eredményhirdéskor előadásra kerülnek.



Nagy Ákosnak és Blazsek Mónynak szeretettel

„Messze kinn a Galaxis Nyugati Spirálkarjának soha fel nem térképezett, Isten háta mögötti zugában található egy sehol nem jegyzett sárga nap.

Durván kilencvenmillió mérföldre tőle kering egy tökéletesen jelentéktelen, kékeszöld bolygócska, melynek majomtól eredő civilizációja oly döbbenetesen primitív, hogy a kvarcórát még mindig pompás dolognak tartja.

Ez a bolygó a következő problémával küzd -vagy inkább küzdött -: az ott élők többsége ideje nagy részében boldogtalan volt. Számos megoldást javasoltak a probléma gyógyítására, ezek azonban többnyire zöld és piros hasú papírok mozgatásához kapcsolódtak, ami meglepő, hiszen végül is nem a színes papírok voltak boldogtalanok.

Így hát fennmaradt a probléma: jókora tömegek voltak elkeseredve, és sokan közülük nyomorúságosan érezték magukat, még azok is, akiknek volt kvarcórájuk.

Többen mindinkább úgy vélték, hogy kár volt lejönni a fáról. Mások egyenesen azt állították, hogy felmenni is kár volt rá, jobb lett volna, ha ki se bújnak az óceánból.

Am egy csütörtöki napon - csaknem kétezer évvel azután, hogy valakit felszögeztek a fára, mert azt mondta, milyen remek is lenne, ha az emberek a változatosság kedvéért kedvesek volnának egymáshoz - egy rickmansdorfi kávéházban magányosan üldögélő lány rájött, hogy hol volt kezdettől fogva a hiba, és hogyan lehetne a világot kellemessé és széppé tenni. A megoldás ezúttal helyes volt, bevált volna, és még csak föl sem szögeztek volna senkit sehová.

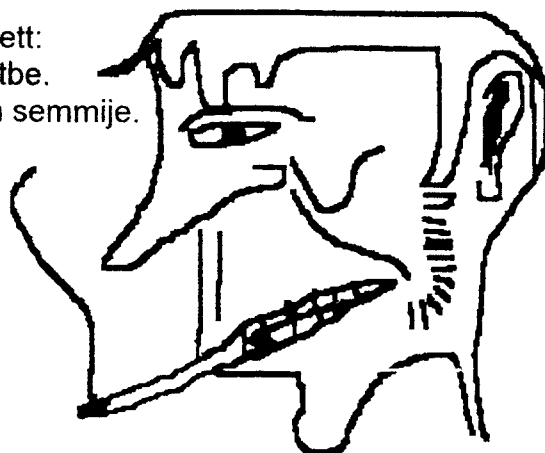
Bármily szomorú is, a leány nem jutott el a telefonig, hogy beszámolhasson valakinek a felfedezéséről, mert egy szörnyen ostoba katasztrófa meggátolta benne; a megoldás így örökre elveszett.

Ez a történet nem a leányról szól.”

Ez a történet két emberről szól, akik az élet értelmét kereső út egy újabb fordulópontjához jutottak el, és azt megosztották velünk. Ez egy kis támogatás és segítség nekik. A tulajdonképpeni segítség a két idézetben található. Ami már el-hangzott, az egy igen figyelemreméltó könyv bevezetőjének részlete, a másik pedig egy Bertolt Brecht-darab részlete, amiből melleleg egy igen jó számot írt a Dead Can Dance nevű zenekar. A Brecht-idézet mint vers gyakorlatilag élvezhetetlen, mert a műfordítás minden eszközét figyelmen kívül hagyva én fordítottam le. Őszintén remélem, hogy a címben szereplő próféták áldásos munkájának eredményeképpen sikerül megváltani és nemesebbé tenni eme borzalmas világot.

Milyen szerencsés az ember, ha nincsen semmije

Láttátok az éles eszű Salamont,
 Tudjátok, mi lett belőle,
 Számára a bonyolult dolgok egyszerűnek tűntek.
 Elátkozta az órát, amelyben a világra jött,
 S látta, hogy minden hiábavaló.
 Mily nagy és bölcs volt Salamon.
 A világ azonban nem várt,
 És hamar megérthető, hogy mi következett:
 A bölcsessége miatt jutott ebbe a helyzetbe.
 Milyen szerencsés az ember, ha nincsen semmije.



Láttátok következőként a bátor Cézárt,
 Tudjátok, mivé vált.
 Istenítették éltében,
 Ami ugyanúgy megölte őt.
 És amint felemelték a végzetes kést,
 Mily hangosan kiáltott: te is, fiam!
 A világ azonban nem várt,
 És hamar megérthető, hogy mi következett:
 A bátorsága miatt jutott ebbe a helyzetbe.
 Milyen szerencsés az ember, ha nincsen semmije.

Hallottatok az őszinte Szókratészról,
 A férfiről, aki sohasem hazudott:
 Nem voltak olyan hálások neki, mintsem gondolnád,
 Helyette the rulers fixed to have him tried
 És odanyújtották neki a mérgezett italt.
 Mily becsületes volt az emberek nemes fia.
 A világ azonban nem várt.
 És hamar megérthető, hogy mi következett:
 Az őszintesége miatt jutott ebbe a helyzetbe.
 Milyen szerencsés az ember, ha nincsen semmije.

Itt meg láthattok néhány középszerű embert
 Isten saját törvényei szerint élni,
 Aki eddig nem szentelt sok figyelmet ennek.
 Ti, akik biztonságban ültök bent, a meleg szobában,
 Segítsetek enyhíteni keserves helyzetünkön.
 Mily mesterien kezdtük el...
 A világ azonban nem várt
 És hamar megérthető, hogy mi következett:
 Az Isten félelme miatt jutottunk ebbe a helyzetbe.
 Milyen szerencsés az ember, ha nincsen semmije.

Kedves (nem!) selejtek!

- Bocs, hogy élünk! - köszönt el Vitéz P.M. a tornaházi szülinapi bulin a koncert után, majd hozzátette: - ígérjük, soha többé nem lépünk fel...

"Megszülettél, véd meg magad, temesd el a halottakat." - idéz H.Sz. az Európa Kiadótól.

Az élet "spicc" nélkül?!? Nagy szar! Üres kongás! Nulla! - mondja Fery.

De-generáció, szürkeség, érdektelenség, elnyomás - gondolja Nagy Á.

Bravo - mondom én! Tudom ajánlani a metrót vagy egy doboz gyógyszert. Az egyik egy pillanat, a másik teljesen fájdalommentes. Ti ki vagtok ütve. K.O.! És ami a legszomorúbb, magatokat ütöttétek ki.

Az nem létezik, hogy nektek még nem volt jó; hogy nem röhögtetek önfeledten; hogy nem éreztétek azt, hogy ez szép, ez jófej, ezt érdemes volt. Az nem létezik, hogy nektek még nem volt orgazmusotok!

Miért képzelitek azt, hogy a világ ganéból van felépítve?!?

Miért hiszitek azt, hogy mindenkin álarc van, hogy mindenki rosszat akar, vagy hogy mindenki önző? Szó se róla, vannak ilyenek, de nem őket kell észrevenni!

NEM! Határozottan NEM ellenetek irányul minden! A világpunnyadás esete nem áll fenn! Azért, mert a buszra felszállnak olyanok, akiknek jó kedvük van, még nem akarnak feltétlenül a pofátokba hányni! Nem értem, hogy ha kaját láttok, miért az jut az eszetekbe, hogy ebből is szar lesz, és nem az, hogy talán jó íze van. Miért van az, hogy ha valaki szép, és boldognak látszik, akkor az egy primitív állat? Nem lehet, hogy neki van igaza? Nem lehet, hogy ő felismerte önmagát az életben, és ő tudja, hogyan kell élni? Buta? Mert nem veszi észre a problémát? Szerintem okos, mert nem veszi észre a problémát! Ő senkit nem utál, csak ti utáljátok őt, mert ő boldog!

Kedves Nagy Á! Apád nem megtéveszteni akart téged, amikor a gyárkémény füstjére azt mondta, hogy a bárányfelhők juhásza, hanem el akarta kerülni, hogy már négy éves korodban elkezdődjön a fejedben egy olyan folyamat, aminek a mai "selejtvilág"-gondolkodásod a végterméke.

Hétköznapjaink nem abból állnak, hogy cafatokra rágják szét testünket a rovarok. A föld nem egy sötét verem, ahol a ridegség eluralkodott a történes felett!

Ti tényleg ilyenek vagytok? Tényleg ezt érzitek? Tényleg fázik a véretek?

Hm, hát nem! Ti is normálisak vagytok, csak néha ti is felveszitek az álarcot, és összehordtok baromságokat az élet haláláról. Láttam már embert, aki boldog volt, mert a héten kilencedszer látta az angol - magyart; láttam már embert, aki szabad volt, mert eladta az utolsó peracet; s láttam már embert, aki boldog volt, mert szerelmes volt a feleségébe...

... és ezek mind ti vagytok! Éltek, írtok, zenéltek, filmezték! Ugye élvezitek?

Tudom: Nem! Csak muszáj eltölteni valahogy az időt

Aha, egy frászt! Srácok, vegyétek már le azt a kurva maszkot!

László Péter - kávé

Azért szeressük egymást gyerekek!

Előre kell bocsájtanom, hogy nagyra becsülöm a szerzőt, akivel az alábbiakban "vitába" szálllok. Szeretem és tisztelem, sőt barátomnak tekintem őt (Remélem, nem veszed sértésnek!), de minden gondolatát, megnyilvánulását nem tudom elfogadni. Ez természetes, hiszen mások vagyunk.

Kedves László Péter, Laci Peti, Halyas stb.! Figyeled, hányféleképpen tudlak megszólítani? Más közegben hívnak László Péternek és másban Halyasnak. Pedig mindkettőben te vagy, csak éppen más szerepet töltesz be, mások az elvárások veled szemben, és te magad is másképp viselkedsz. Pedig mindegyik te vagy!

Volt idő amikor komolyabban foglalkoztam a pszichológiával. Tanulmányaim során előkerült az én-meghatározás, az énkép, és előkerültek azok a tanok is, melyek szerint az embereket bizonyos szempontok szerint csoportosítani lehet. Több ilyen skatulyázó módszer is ránk maradt. Mondanom sem kell, már a görögök is próbálkoztak az egyének rendszerezésével. Ők a külső jegyekhez kapcsolták a belső jegyeket. Vannak módszerek, amelyek a világfelfogás szerint osztályozzák az embereket. És így folytathatnám tovább a sort a különböző "tudományos" módszerekről. Volt azonban mindegyikben két közös vonás. Az egyik az, hogy nincs tisztán jó vagy rossz tulajdonságokkal megáldott ember (pl.: "a kövér ember jókedélyű"). A másik ebből következik, hogy egyik tan sem minősített senkit. Nincs kifejezetten jó vagy kifejezetten rossz ember (ugyanúgy, mint a bugyuta horoszkópokban sincs tisztán jó vagy rossz napja az adott jegyben születetteknek.) Ez talán abból is következik, hogy túlságosan leegyszerűsítették volna így a világot és benne az embert, így a leghülyébbek számára is kilógott volna a lóláb.

Nekem úgy tűnik, hogy te minden embert napszemüvegesnek nézel. Van, aki az orrára sötét napszemüveget rak. Ők azok, akik a világból csak a rosszat, a csúnyát, a sötétet látják. Van, aki rózsaszínben látja a világot, mert ilyen SZTK-szemüveget kapott. Ők azok, akik csak a jót, a szépet és a kellemeset látják a világban. Ők azok, akik igazán boldogok és vidámak, mert tudják, hogyan kell élni. (Bocs, hogy így leegyszerűsítettem tanaidat!)

Én nem akarok abba a hibába esni, mint te, hogy ilyen alapvető emberi csoportokat különböztessenek meg minden átmenet nélkül. Sőt, én minősíteni sem akarok. Nem akarom azt mondani, hogy ezek vagy azok vagy amazok látják a világot jól, az ő életfelfogásuk az egyedül üdvözítő. Mert lehet, hogy boldogok a lelki szegények ezért, mert a héten kilencedszer látták a magyar-angolt. És lehet, hogy boldogok azok, akik sötétben tapogatóznak, és ezért nem látnak semmit, nem látnak semmi jót. És lehet, hogy mások a boldogok, de az is lehet, hogy mindenki úgy boldog, ahogy az Isten megteremtette. Csak nem biztos, hogy erről mindenki szeret tudomást venni.

Tudod, szerintem nem véletlen az, hogy az egyes emberek másképp látják a világot. Ez talán azért van, mert mindenki a saját szemüvegén keresztül teszi ezt. A valóság törése a lencsén keresztül mindenkiben más-más szubjektív képet eredményez ugyanarról a dologról. Ugyan a valóságról vannak objektív, mérhető, általánosan elfogadott információink, mégis az egyén a valóságról azt mondja: jó, rossz, szép, csúnya, okos, buta, kicsi, nagy stb. Pedig mindenki ugyanazt látja. Csak másképpen. És ezért senki sem bélyegezhető jobbnak, rosszabbnak, szebbnek, csúnyábbnak, okosabbnak, butábbnak stb. Egy dologra azért nagyon komolyan felhívnám a figyelmedet (most idézek tőled): "...*buta? Mert nem veszi észre a problémát? Szerintem okos, mert nem veszi észre a problémát! Ő senkit nem utál, csak ti utáljátok őt, mert ő boldog!*"

Nézd! Hordhatsz te bármilyen szemüveget, láthatod a világot úgy, ahogy neked tetszik! Egy dolgot azonban ne veszíts szem elől soha! Nem lehetsz annyira szűklátókörű, hogy "szándékosan" nem veszel tudomást valamiről. Így becsapod magad, és igaztalanná válik a jól kitalált boldogságod, és vele az egész világhéped.

Nagy Ákos

Ui.: A napokban került a kezembe újra egy II-lés-kazetta. Ahogy hallgattam, az egyik szám kapcsán te jutottál eszembe. (És nagyon kérek, ne érts félre!) A dal címe: Ne gondold! Aján-lom figyelmedbe, hallgasd meg, és törd a fejed, hogy miért te jutottál eszembe.

RÉSZLETEK

A negyedikesek az utolsó tanítási napjukon "vallottak" a Többcélúban. A **BŐRÖND**be azt "tették", amit szívesen visznek magukkal a Politechnikumból, megőriznek a jövőben; a **SZEMÉTKOSÁR** pedig szemétkosár.

BŐRÖND

Stressz nélküli tanítás: nincs feleltetés, stb.
 Osztályidők, amiken soha semmit nem tudtunk megbeszélni.
 Osztálytársak, közös programok, bulik, osztálykirándulások
 Lehetőségek
 Barátságok
 Fehér Márta a legkedvesebb, legbecsületesebb és a legjobb ember és tanár a világon.
 Gyönyörű falak
 Változás
 Gólyatábor
 Szekrény
 Rikiki a dühöngőben.
 Kedves W-s osztálytársak, osztályfőnökök, W-s emlékek
 Kultúrált TOALETTEK
 Sok pótvizsga-lehetőség.
 Nem volt kötelező órára járni.
 A Politechnikum csodálatos híre.
 A második évet a Young Enterprise vállalkozásban való részvétel eléggé feldobta.
 Tanulmányos volt.
 KIS TUDÁS
 Közösség
 Bár nem volt túl jó az osztályközösség, hiányozni fog az osztály, és a közös kirándulások.
 Nagyon szerettem ezt az iskolát.
 A tanárok szuperek, jófejek. Nagyon értékes emberek, biztos, hogy nagy szeretettel fogok visszagondolni rájuk.
 Viszem magammal a szép és a kevésbé szép emlékeimet (a szépekből sokkal több van szerencsére), amikre remélem sokáig fogok emlékezni.
 A gátlásaim valaminemű feloldását viszem magammal, mert ez alatt a négy év alatt sokkal önállóbb lettem, meg merem mondani a véleményemet. Ennek az iskolának ez volt az igazi előnye.
 SZERETET, BARÁTSÁG
 EMLÉKEK
 Hogy ez a bőrönd-szemétkosár dolog egyáltalán "kitalálódott". Ez elég sokat elárul a tanárainkról, akik büszkéek lehetnek magukra azért, amit ebben az iskolában művelnek.
 A tanulmányi eredményemtől függetlenül, pozitívan hatott rám a sulis.
 Big Love Story
 A nőm

Szerettem a tanárokat, sokat tanultam tőlük, ha nem is az órákon feltétlenül, a hangulatot néha, és a színházat. Meg még sok mindent.
 A tanár-diák kapcsolat jó volt.
 POZITÍV TANÁROK
 Jó barátokat kaptam. (A tanárok közül is.)
 LAZASÁG
 A politechnikusok a sörfesztiválon, Margitsziget: 1993-94.
 A testkultúra anyag változatossága
 BARÁTOK
 Büfé
 "Szabadság"
 Döntés-szabadság
 Gaál Imre matek órái
 TMT
 fakultációs lehetőségek.
 Nagyon jó légkör, teljesen más, mint egy hagyományos iskolában.
 FELELŐSÉGVÁLLALÁS
 TAPASZTALATOK
 TANÁROK: szinte mindegyikük adott valamit, amit a későbbiekben is fel tudok használni.
 Legalább 5 (öt) olyan tanárom volt, akiket vagy az órái miatt, vagy emberi tulajdonságai miatt nagyon szerettem.
 Y. E. országos győzelem
 KÖZEG
 "Gyűlölök és Szeretek; s hogy miért ..."
 HAZUG, HAMIS ÉS TORZ ÉRTÉKEK ÉSZMÉK
 SZEMÉLYTELEN
 Tetszett, hogy a tanárokkal sikerült közvetlenebb, már-már baráti kapcsolatot kiépíteni az olyan jó légkörű kirándulásokon, mint a nomád tábor, vagy az országfutás, vagy bármi más, ahol sikerült levetkőzni azokat a pózokat, amiket az iskolai keret megkövetelt.
 Eleinte úgy láttam, hogy verset tanulni felesleges, de később rájöttem, hogy nagyon fontos.
 GRAFFITIK
 Jó társaság (tanárok, diákok). Jó emberi kapcsolatok alakultak ki.
 A tanárok diákközpontúsága nagyon jó volt.
 A tanári kar közvetlensége a diákokkal szemben!
 MIHÓK VIKI
 LIBERALIZMUS
 Elmények

ISKOLA, KÖZÖSSÉG: Szerettem idejárni,
 hiányozni fognak az órák, a könyvtár, a kora
 reggeli kelés és még a vizsgák is.
 A színvonalas tanári gárdából ki kell emelni
 egy-két nevet, azokat akiknek tudásukat és
 pedagógiai érzéküket nagyra tartom. Köszönet:
 Fehér Márta, Veres Gábor.
 Egy stresszmentes iskola: a jövő módszere.
 A tanuláson kívüli "élet" nagyon kellemes volt
 számomra itt. Értsd: Szakkörök, Bulik,
 Rendezvények.
 Jó kedély
 Kártyapartik
 Az iskola falaira rászáradt vér, izzadság és
 korom
 Az összes ovóbácsi és ovónéni.
 Önállóság
 Sítábor
 Szakmai színvonal - jó alacsony
 Hülyeségeket is tanultunk.
 Egyébként szeretlek titeket.
 Saját magam felvállalásának szükségszerűsége
 A WC falán dohányfüstön keresztül megcsillanó
 napfény ...
 Szabó László mosolya ...
 Saját kimondott vélemény
 Szabadság illúziója

A megszerzett tudás ismeretek
 Veres Gábor kicsit túl sokat foglalkozott a
 szexuális témákkal.
 Tanárok. Értékesek, sokat tudnak nyújtani, kár
 hogy többet nem taníthatnak.
 Szabadságot kaptunk, de azt használni már nem
 tanítottak meg minket.
 Itt ismertem meg a barátnőmet.
 Sikertől közgazdasági alapismereteket
 elsajátítani.
 Minden szépet, jót, kellemeset.
 "Lazaság", a tanár kezdetben nem csak tanár
 lehetett.
 Lehetőségek, valahol mindenki megtalálhatta a
 számára kedvező állapotot.
 Tanárok jóakarata
 Önállóbb lettem, ami a tanulást és a teljesítmény
 nyújtást illeti.
 A kezdeti barátságos légkör, barátok.
 TUDÁS
 Sújós Arc
 4 kellemes évet, melyet lelki fejlődésemre
 fordíthattam (ha már nem tanultam).
 Figyelmesség
 Jó társaság
 Ez a négy év!



Kgy

Értedés

SZEMÉTKOSÁR

Egyes órák, tanárok unalmasak voltak, és ezért
 ezekből a tantárgyakból kevés hasznom volt.
 (Dühöngő ...)
 LÓGÁS
 Bizalmatlanság
 Diákok
 Kötelező órákat!
 Nem golfoztunk
 FÉLELMETES LUSTASÁG
 CSALÓDOTTSÁG
 RIKIKI

OSZTÁLYIDŐ
 A sulit ki kéne emelni ebből a posványos
 környékből és átteni a Hűvösvölgyi útra.
 Az utolsó évben sok tanárban csalódtam.
 Idegbetegek, gyanakvók, barátságtalonnok
 lettek, és itt az érettségi előtt sokszor "engem ez
 egy kicsit sem érdekel, azt csináltok amit
 akartok" mondatokkal öntötték belénk a lelket.
 Közösség hiánya
 Kötelező
 PASSZ

LUSTASÁG, FIGYELMETLENSÉG

Egy-két igen gonosz tanárral volt dolgom. Túl hosszú a tanítási idő, sok az órák közötti szünet. Elég lenne kb. 8.00 - 14.00.

Vállalkozási ismeretek

Vizsgák, pótvizsgák

Nem tetszett az, ahogyan az informatikusok lekezelték

MEGBUKTAM

Egy életre megutáltam Szabó László miatt a tollaslabdát.

Kati néni büfėje

Baromi unalmas volt az utolsó két év.

Negatívum: a bürokrácia, amely az évek múlásával javulni fog.

Sokszor értelmetlen osztályidők

Alapvizsga dolg.

DOHÁNYZÁS

Testkultúra órára kötelező bejárni

Hann Péter személyeskedése

? Mi volt itt?

DOHÁNYZÁS

Nagyon jó dolog a fakultációk bevezetése, így a diák eldöntheti, hogy milyen irányba akar továbbfejlődni. Az ezzel kapcsolatos problémám az, hogy ha valaki úgy dönt, hogy ő humán tárgyakból, pl.: művészetből vagy történelemből akar okosodni (mondjuk történész akar lenni), és ezt választja, akkor minnek ráerőszakolni a közgazdasági gyakorlatot. A közgazdasági gyakorlat órákon 2 év alatt tanultak elsajátítása, ha valaki, teszem azt könyvelő akar lenni, 3 hónapot vesz igénybe, és a gyakorlati alkalmazás miatt azokat elfelejteni sem hagyja. Nekem viszont ez a két év szivatásnak tűnt, valószínűleg életem során soha többé nem fogok könyveléssel találkozni, viszont például komolyabban foglalkozhattunk volna infóval, vagy mással, amit érettségi tantárgyként is bevezethettek volna.

Az utolsó negyed gyakorlati jellege

OSZTÁLYZATOK

Az utolsó időszak kevésbé barátságos időszak,

az elidegendés korszaka,

bizalmatlanság. Ellustulás

A feszültséggel teli vizsgák

LANYIA

KÁRTYA

Az első évtől kezdve fokozatos változások. A

végére kicsit átláthatatlan lett és egyre

nehézebb. Megromlott az iskola hangulata.

Nem volt rendes osztályközösség.

Az utolsó év utolsó időszakát nagyon

megrontotta a gyakorlati jegyek

megszerzésének követelménye.

RÁDIÓ

KN

Nyelvvizsga? Lehet, hogy nemcsak rajtam

múlt.

Túl sokáig vagyunk suliban. Lehetne hamarabb kezdeni a tanítást, így mindenki előbb mehetne a maga útjára. Az ebédet a tanítás végére kellene halasztani.

Itthagynom az összes elégettlenségemet, mely a sulis ellen 4 éven át felgyülemlt. Azt, hogy ha talán máshol végzek, több esélyem lett volna az egyetemre, lenne még egy nyelvvizsgám, stb.

VANGELIS

Az újdonság erejével ható rendszer: SOKKOLÓ! Felesleges alapvizsga.

TANANYAG

A destruktív diákok

Jól kezdődött, nem tudom, hogy mi lesz ...

Nem volt osztály, csak összezárt tömeg.

Kudarok, melyekről csak részben tehetünk.

Itt hagynám némely konfliktusomat, melyek főleg tanárokkal szemben alakultak ki, de sosem váltak komolyabbá.

Poligráfok

Osztályidők

KÖZGÁZDORÁK, KÖNYVELÉS

A gyakorlati negyed nem a legokosabb megoldás.

Kár, hogy az osztályban nem alakult ki

összetartás, gyakorlatilag nem volt osztályközösségünk, ennek ellenére hiányozni fognak.

Ebédszünet - hosszú tanítás.

Hetente osztályidő. Főleg, ha nincs megbeszélni való.

Sok elcsesztett idő.

Alacsony felkészültség, a felvételin nem túl nagy esélyek.

Nem mindenkinek sikerült kibontakoztatni az értékeit.

Az utolsó időszak légköre.

Az iskola vezetése kicsit rossz irányt vett.

Távolítsák el az iskolában tenyésző olyan parazitákat, melyek értékek felett uralkodnak szakértelem nélkül. Ilyen értékek: a géppark, a rádió és a tornaház.

Órai fegyelem és következetesség hiánya.

NEGATÍV OSZTÁLYTÁRSÁK

Végre VÉGE. Még 2 hónap és HAL-I.

Sok az átgondolatlanság. Az itt eltöltött 4 évből 3 alatt megszoktam a vizsgarendszert, és az ehhez kötődő tanulásmódszertant, ami szerintem nem egy rossz dolog, hiszen azokat a dolgokat, amire később a gyakorlati életben szükségünk lesz, úgysem felejtjük el. Ehhez képest az utolsó évharmad gyakorlati jegyes módszere ahelyett, hogy biztonságot nyújtott volna, teljesen elbaltázta a jegyeimet. Nem lehet elvárni egy olyan diáktól, aki 3 és fél év alatt hozzászokott a vizsgarendszerhez és pótvizsgákhoz, hogy két hónap alatt átálljon.

MATEMATIKA

Ri-ki-ki

Na ne má!

Humm ... Hmm ...Szép vót, jó vót. Köszönöm.

ENNYI!

Néha már nagyon hosszú volt, és fárasztó.

MI VOLTEZ???

Fénymásolatokat

VARÁZSLÓ! MUTASD A KEZED! (önvallomásféle)

“...nem a köntös a fogason,
hanem ami a zsebében van...”

Azt hiszem, most értem el azt, ahol normál esetben lennem kéne. Azazhogy mostanra tisztáztam le magam. Murphy szerint születéskor mindenki tiszta lappal indul, de mire eljut odáig, hogy értelmes dolgokkal tölthetné meg, addigra mások telefirkálják. Hát én is így érzek. Több mint tizenkilenc évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy az indulópontnál legyek. Furán hangzik, de így van. Most értem el azt, hogy nagyjából ott tartok, ahol már régóta lennem kellene. Ez olyan, mint amikor az élsportoló futó megdönti a részidő-rekordot, de ezt a pályabírók nem méltányolják, mivel ezzel lemaradását hozta be. "Na, végre, hogy itt vagy!" Eddig a cipőjét fűzte. Valaki rálépett, és kibomlott.

Idáig elhittem magammal, hogy olyan a világ, amilyenek mások mondják, és saját, a többiekétől különböző igényeimet furcsállottam, a külső elvárásokat tartva meghatározónak. De, Olvasó, most kapaszkodj! Ezeknek én mind örülök.

Valóban.

Még fogalmam sincs, miért így zajlott az életem, de biztosan így volt a legjobb. Azzal, hogy kiemelkedő képességeim nem vagy csak részben kerültek felszínre, a sors elérte nálam azt, hogy a későbbiekben ne szürküljek el. Az a hihetetlen szeretet-, szépség- és tudásvágy, amit eddig nem tudtam kielégíteni magamban, megakadályozta, hogy a többi hasonszőrűhöz hasonlóan fiatalságom végeztével lelankadjak, kihűljek. Így vagyok képes megfelelő mértékben értékelni az élet apró örömeit, megbecsülni azokat a jelentéktelennek tűnő apróságokat is, amelyeket más ember már természetesnek vesz, ha egyáltalán észrevesz. Egyébként csak keveseknek adatott meg, hogy az ilyen képességekre fel-

figyeljenek. Azzal, hogy olyan fiatalkorom (volt) van, amilyen, a sors (Isten, Karma, Buddha, tökmindegy) kiküszöbölte (vagy legalábbis nagy mértékben csökkentette) felnőttkori elkallódásom esélyeit. Valaki- valami valahogy zsenge szélként fölkapott a vályú széléről, s most a levegőből szemlélem, amint a disznók zabálják a korpát, s ami még benne van...

Ui.: Akinek van szeme az olvasásra (és talán már rá is jött, ki vagyok), az úgy négyévnyi iskolaújságbeli szereplésem során valószínűleg fölfigyelt arra, hogy majd minden írásomban van valami rejtett jelentéstartalom. A szemfülesek másod-, harmadértelmű mondanivalót is sejthetnek a sorok között. Van, akinek tetszik, s van, akinek ... még inkább. *Alkotásaim lassan készültek, s a legeslegtudatosabban lettek olyanok, amilyenek.* Ezt most nem részletezném. Akit beavatnék, azt már nem kell, s akit nem, azt meg még úgysem érdemes. Van, aki nyíltan kimondja: "...mintha a Tanítás illata lebegne lapjaid fölött...", s van, aki kifinomult materializmusának ad hangot: "...majd kinövi..." Az utóbbiaknak azért valahol igazuk van. Sokszor az éretlenség az egyedüli módszer az értékek átmentésére.

Eszméimmel, szónoki képességemmel biztatom a most formálódó új generációt. Kevesen és szanaszét vannak, így a betű jó postás. Ettől függetlenül nem tartom magam sem prófétának, sem lángoszlopnak.

Kigombolt mandzsettával hadonászom, s mint mindig, most is elfáradok, amikor egy darabkát az oltárra teszek magamból. Hagyd, hogy a következő lépcsőfok rád találjon.

Szmöre
aki innentől KARAK

Köszönet a Politechnikumnak, Juditnak és a keleti jótündérnek, aki nevet adott.

MJMJ - VERSEK

Az szallagoknak avatásáruul való dicső ének

Február havának idusa múlt vala,
 Az nagy tornaházban öszvegyűltünk vala,
 Az végzős leányok sorakoztak vala,
 Mögöttük legényik tántorgának vala.
 Az nyitó beszédet Lajos monda vala,
 Igen szép dolgokruul tett említést vala,
 Majd az főnökeik nyomultanak vala,
 Kék pántlikát tűzvén az mejjiükre vala.
 Szépen sorban mindenek megkapák vala,
 Ki elől állá, az hátraméne vala.
 Miután vége lón az osztásnak vala,
 Nagy vigasság vette az kezdetét vala.
 Az jó deákok táncot roptak vala,
 Az vitéz leventék dobantgattak vala,
 Az asszony állatok sikongattak vala,
 Az színes ruhákon igen sok rojt vala,
 Öszve akadának azon nyomban vala.
 Majd az vén bölcs bagoly kivikola vala,
 Az tanarak kara előjövend vala,
 Víg komédiát bemutatának vala,
 Az díszes vendéghad hanyattdőle vala,
 Mindazonáltal igen nagy sikerük vala.
 Emígy az hangulat emelkedvén vala,
 Ki-ki ropta, ahogy tőle tellett vala,
 Az jó Csontos vitéz muzsikáia vala,
 Az Hajas kamerád kamerázta vala,
 (De lehet az is, hogy megfordítva vala.)
 Mikor tizenegyet harangoztak vala,
 Az nagy mulatságnak vége szakadt vala.



Pedagógus leszek

Pedagógus leszek!
 - eldöntöttem régen,
 s hajól tanulok, még
 meg is eshet vélem.

Diplomám megkapván
 viszontláttok újra,
 visszajövök majd a
 Politechnikumba.

Megtanítlak akkor
 minden szépre, jóra,
 élet értelmére,
 és még hasonlókra.

Szemmel tarthatjátok,
 mit tud a vén diák,
 óráimon majd an
 röpködnek a diák.

Unaloműz öül
 énekelek nektek,
 nem is hagyom abba,
 hacsak meg nem vertek.

Lágyszívű leszek én,
 elterveztem szépen,
 s nem váglak el, majd csak
 háromnegyedévben.

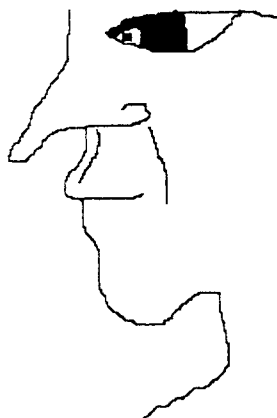
Beteljesedik ám
 szívem minden vágya,
 belőlem tanár lesz,
 akárki meglássa!

Nem tudsz lebeszélni
 erről a pályáról,
 messzebb is esett már
 alma a fájától.

TŐKEKONSZOLIDÁCIÓ (avagy kissé pikánsra sikeredett közgazdasági vers a szerelemről)

A csőd szélén állok.
 Adósod vagyok örökre.
 Hosszú lejáratú vágyaim
 Apportáltam cserébe.
 Analitikus nyilvántartásaim szerint
 Te is tartozol nekem,
 De tessék mondani, mi az, ami tartozik,
 Ha követel a Szerelem...?!
 Elegem van a magányból,
 Most elkapott a profitorientáció
 Érzem, hogy emelkedik magasba
 A likviditási mutató.
 Bár az idő elhatárolt bennünket aktívan,
 Mielőtt az amortizáció fogna rajtam,
 Fektesd belém saját tőkéd,
 Legalább egy kis tőketartalékot
 S térítés nélkül átadom magam.

Ha eljön az ideje, talán
 Alapíthatnánk egy-két leányvállalatot,
 Majd együtt, közösen elkészítjük
 A nagy, konszolidált mérlegbeszámolót!



Handwritten signature or mark.

A TMT DÍJAZOTTJAI

*Legjobb dokumentumfilm
 (Majdnem sikerült film):*
Pándy Zoltán (Metró)

Legjobb külsős film:
Ez van (Kiskunhalas)

Legjobb operatőr:
Pándy Zoltán (Oszlásban)

Legjobb rövidfilm:
Ex-OGA /Nagy Ákos/
 (Kihívás)

Legjobb 7 perces film:
**ART ami nem ART -
 /Szirmai Marci,
 Pándy Zoltán,
 Matejka István,
 Borbély Ádám/** (Oszlásban)

Legjobb film:
**Elnyomott Ifjúság Alkotó-
 műhely: A kutyás ember**

Közönségdíj :
**ART ami nem ART -
 /Szirmai Marci,
 Pándy Zoltán,
 Matejka István,
 Borbély Ádám/** (Oszlásban)

A jánló oldal

George Bernard Shaw: Pygmalion

Shaw hosszú élete során rengeteg darabot írt. Mielőtt íróvá lett, népszónok volt. A polgári szocialisták eszméit hirdette a gyűléstermekben, a Hyde-park sarkán. Íróként is a társadalom alakításának fontos kérdéseihez szólt hozzá. Alakjai közvetlenül, jól érthető módon a közönség "szájába rágják" Shaw mondanivalóját. Realista író, a valóságot kívánja bemutatni annak árán is, hogy az álságokról lerántja a leplet.

Ír származású, egy elszegényedett őskelta arisztokrata család sarja, össze nem illő szülők gyermeke. Az apa részeges semmittevő, az anya finomlelkű, művelt zenetanárnő. A család felbomlásával Shaw Dublinból anyja után Londonba költözik. Sok minden érdekli, pályáját zenekritikusként kezdi. Napi munkája során egyszerre ismeri meg a valóságban a nyomort, és olvassa az utópista szocialistákat. Negyvenkét éves korában kezd el írni. Shaw legfőbb becsvágya az, hogy úgy lássa a dolgokat, ahogy vannak, és néven nevezze őket. Írói eszközei között gyakorta szerepel a humor, de a szórakoztatás nem célja, hanem eszköze annak, hogy a rátarti angoloknak felhívja a figyelmét gondolataira. Mindenben az újat, a modernet szereti, bizalmatlan a régi dolgokkal szemben.

Legtermészetesebb műfaja az esszé; sok életrajzot ír: Dickensét, Assisi Szent Ferencét, önmagáét stb. Mégis talán legjelentősebbek azok az alkotásai, amelyekben társadalmi hazugságokat leplez le, a létező, a meglévő rend romlottságára utal, sokszor fölennyel, humorral, (pl. Warrenné mestersége). Ezek a komoly tartalmú, de szellemes hangvételű írásai meghökkentőek voltak, ugyanakkor valószínűleg gondolkodásra is

készítettek. A "Warrenné mesterségét" jó 10 évig magántársaságban se merték bemutatni. Két évtizednek kellett eltelnie, amíg először játszották. Leleplezi a "tisztelegéseket", az álszent úrinőket, lelkészeket. Mikor lelepleződnek, annál komikusabbak. Shawnak ez a "leleplezős" korszaka a Pygmalion megírásával zárul.

A Pygmalion ősi görög mondára épül, melyben Pygmalion, Ciprus királya beleszeret az általa készített szoborba. Ez a szobor álmai hölgységét testesíti meg. Az istenek megkönyörülnek rajta, és életet lehelnek a szoborba. Pygmalion feleségül veszi Galateát, de a lány sohasem szereti őt mindenestül: a mester elviselhetetlenül isteni, a teremtmény túl messze van a teremtőjétől. Ez a történet-szöveg mutatkozik meg Shaw alkotásában is.

Shaw Pygmalionja egy előkelő, gazdag nyelvészprofesszor, dr. Henry Higgins, aki mind társadalmilag, mind tudásában messze fölötte áll annak az egyszerű virágáruslánynak, Elizának, akivel egy esős napon ismerkedik meg. Shaw azt a létező legnagyobb távolságot mutatja be, ami az akkori angol társadalmat jellemezte.

Ugyanabban a városban élnek, de még a nyelvük sem közös. Higgins számára a lány nem mint ember, hanem mint egy tudományos érdekesség, egy fogadás tárgya jelenik meg. Galatea életrekeltése azonos Eliza úrihölgyé válásával, illetve azzal, hogy Higgins kezdi őt komolyan venni. Ebben a folyamatban nemcsak Liza változik, de formálódik maga Higgins is. Liza láthatatlan szolgálói szerepéből egyre inkább baráttá válik. Szerelem nem alakul ki közöttük, mert túlságosan nagy az a távolság, amelyet át kell hogy hidalganak. Liza a hozzá minden tekintetben közelebb álló Frederick Eynsford Hillt, azaz Freddyt

fogja választani, bár az ideálja Higgins marad. Igazi barátját Pickering ezredesben találja meg, aki kezdettől fogva ember-számba veszi a szegény lányt.

A mellékszereplők közül érdemes megemlíteni Mrs. Eynsfordot és lányát, Clarát, akik eljátsszák az úrihölgyet, bár pénzszükében vannak. Első találkozásukkor még megvetették Lizát, de mikor ő már úrihölgyként jelenik meg, kissé irigyelik is. Miss Eynsford stílusában még utánozni is kezdte őt. Clara a darab során szakít anyja látszatvilágával.

A darab nagyon szellemes, igazán szórakoztató, ahogy a londoni alvilágból kiemelt lány megismerkedik az úri világ szokásaival, eseményeivel. Ahogy koszos ruháit leveti, úgy veszi el személyének "savát-borsát", tanul meg elegánsan étkezni és semmitmondóan társalogni az időjárásról.

A mű csúcspontjához akkor ér, Shaw akkor mutat kétszeres fintort olvasóinak, amikor a partyn Nepomuk lelepleződésétől félve (hátha a külsőségek mögül kilátszik a valóság) nemhogy le, de felértékelődik Liza személye. Tanult angolsága mögött már-már királyi vért sejtene. A résztvevők elé tárt valóságot (miszerint Liza a Külső Drury út tájáról való) senki nem akarja elhinni. A mű végén kerekedik ki Liza drámája, aki hovatartozását keresi. Már nem mehet vissza a "pocsolyába", ami nagyon is valóságos, eleven dolog, régi világát már elveszítette. De igazából a Higgins által felkínált "művészet, tudomány, irodalom, filozófia, klasszikus zene" tanulmányozása csak idea. A valóság (és egyben a középút) Freddy szeretete, akit neki kell eltartania. De megtalálja önmagát, Higgins "szövet-séges hadihajója" lesz, és nem kiszolgáltatott többé.

A mű nagyon élvezetes. Fő alakjai (Liza, Higgins, Pickering) maguk mellé állítják rokonszenvünket, mindvégig magával ragadó olvasmány, jó szórakozás, nem is gondolunk Shaw szándékával, hogy tanítson, de mégis a mű végén gondolatai velünk maradnak.

Világhírű musical is készült belőle, melynek már a címe is szójáték (a Mayfair-

negyed is benne van): a My Fair Lady.

A Pygmalion alaptörténet - az ideális kedves megteremtése és életrekeltése - másokat is megihletett. Pl. Berzsenyi Dániel: "A szerelemhez" című versében is találkozhatunk vele:

"Bennem mélyen metszve lelem
Szép ideálját
Pygmalionként ölelem kedves
Bálványát
De meg nem lelkesíthetem
Csak tűnő képét kergetem."
(részlet)

(Felhasznált irodalom:

Kristó Nagy István: *A világirodalom története*
Szerb Antal: *A világirodalom története*
Hegedűs Géza: *Világirodalmi arcképcsarnok*)

Szalai Gergő - első Á

A jánló oldal

VI MACBETH

Nagy izgalommal készültem a Vígszínház Macbeth előadására. Csalódnom kellett, mert egy iszonyú előadást láthattam Kaszás Attila és Eszenyi Enikő főszereplésével.

A modern, divatos színészpáros végigrikácsolta az előadást és a Shakespeare-darabokhoz szükséges színészi tehetséget mozdulatokkal próbálták (meglehetősen rosszul) helyettesíteni. Eszenyi művész nő hidrogénezett haja vakított a színpadon, miközben bombázó ruhájában Chopint játszott az egyik királyi lakomán. Macbeth (Kaszás) meg a tagikus jeleneteknél sem volt képes megválni a Patika sorozatból nyert "imázsától". A többi szereplő is kissé "kor-zavarban" volt, amikor a király halála után rágyújtottak. Azon már nem is csodálkoztam, hogy a boszorkányok hűtőszekrényből pakolják ki a főzéshez szükséges belevalókat.

Azért mégsem bántam meg, hogy elmentem, mert egy rossz darab megnézése után legalább jobban tudjuk értékelni a jó alkotásokat!

Krokovay Eszter - HadOsztyály

Gajdos Bence filmrecenziói:

1.

Szóljatok a köpcösnek!

Travolta visszatér

John Travolta 1994-ben a Ponyvaregény című filmben, Quentin Tarantino azóta már klasszikussá vált alkotásában egy évtizednyi szünet után sikeresen tért vissza a filmvászonra. Travolta pályája 1977-ben a Szombat esti lázzal kezdődött, mely egy csapásra szupersztárrá tette, s ezt követően még jobban megkedveltette magát a közönséggel a Grease című musicalban. Sikeres indulása után egy hullámvölgy következett karrierjében, és ez a kilencvenes évek első harmadáig tartott. Hanyatlása a Moment by Moment (1978) című filmben kezdődött. Ebben a filmben Travolta egy gazdag nő szeretőjeként már idiotikus viselkedésével eljátszotta a nézők kegyeit. Ezt egy közepesen rossz film, a Halál a hídon (1981) című thriller követte, mely úgy tűnt el a sülyesztőben, akárcsak a főszereplő. Travolta következő filmjében, melyet Sylvester Stallone rendezett, sikertelenül próbálta meg visszanyerni a nézők bizalmát (Életben maradni 1983). Ezt a Two of a Kind követte, még ugyanabban az évben, majd 1985-ben az Ingerlő idomok következett. Mindezek után - csaknem tíz évvel később - egy rövid időre ismét felvillant Travolta. A Nicsak, ki beszél a nagy kasszasiker mellett a főszereplője is sikert aratott a családi komédiában. Ezt egy újabb hiba követte: John elvállalta sikeres filmjének a folytatásait, a Nicsak, ki beszél 2. (1990) és a Nicsak, ki beszél még című filmeket, melyek már teljesen sablonosak voltak, kis eltérésekkel: az egyikben egy kislány gyermek játszotta el azt, amit az első részben öcsikéje, s az utolsóban pedig mindezt egy kutya élte át. Ezek a filmek sikertelenségük ellenére kasszasikert hoztak a rendezőknek, mert sokan nézték meg abban a reményben, hogy ismét jót vidulnak a kisgyerek történeteiben. Itt azután le is zárul pályájának e szomorkás szakasza. 1994-ben a Ponyvaregény-

ben történt meg a nagy visszatérés, mely nem csak óriási kasszasiker, hanem a főszereplőt a sztárok közé emelő alkotás. Ez a film Travolta legjobb filmje, melyben egy néger maffiózó bergyilkosaként fantasztikus alakítást nyújt. Ez a kedvenc filmem, mivel igen jó humora mellett teljesen egyedi is a saját műfajában, melyet nem tudnék pontosan meghatározni.



A Szóljatok a köpcösnek nem egyszerűen nagyon jó, hanem szintén mestermunka, csakúgy, mint a Ponyvaregény. Nem csupán Travolta kitűnő alakítása miatt, hanem attól is, hogy Travolta ragaszkodott ahhoz, hogy a filmbeni dialógusok megőrizzék a szerző, Elmore Leonard regényének szellemét. Leonard ugyanis nemcsak a cselek és nagy fordulatok szakértője, hanem egyúttal a szópárbajok mestere is. Karaktereinek mindig megtalálja a megfelelő hangszínt, s ez teszi olyan egyénivé őket. Nem az jellemzi figuráit, amit mondanak, hanem ahogyan mondják. Ennek szemléltetésére egy jó példa: a film első jeleneteiben Travolta elveszti kedvenc kabátját. A fogatókönyv eredeti verziója a következő lett volna: "Hol a kabátom? Jobban jár, ha megtalálja. 400 dollárba került." Azonban Travolta közbenjárása miatt mégis Leonard eredetije került bele

a filmbe: "Nem látott valahol egy hosszú ujjú, fekete bőrkabátot, marha feltűnő gallérral? Ha nem, kérek 375 dollárt. Vagy megtalálsz, vagy ideadod a pénzt, amennyiért a feleségem Alexander'snél megvette a cuccot." Ezek a dolgok adják a film varázsát, mivel a szereplők viselkedése és szövege fantasztikusan egybevághat.

A főszereplő Chili Palmer (Travolta) olyan szerepet kapott, mely némileg hasonlít a Ponyvaregénybeli szerepéhez, csak itt műveltebb változatban. Pénzbehajtó ember, szakmája legjobbika, s munkája közben mindenkivel utólérhetetlenül magabiztos. Amikor úgy dönt, hogy profilt változtat, és sikeres producerré válik, olyan naiv és bizonytalan, akár egy gyermek. Meg akarja filmesíteni annak az embernek a történetét, akit éppen üldöz, s terveiről beszámol Harry Zimmnek.

Harry Zimm egy tizedosztályú horror- és szexfilmproducer, aki éppenséggel tartozik pár százezer dollárral Chili főnökének. Chilinek szakmai háttérre van szüksége, a többről már ő gondoskodik. Főszereplőként kinézi magának az éppen nagymenő Martin Weir-t (Danny DeVito), a köpcöst. Chilinek természetesen adódik még egy csomó problémája, mivel mások is le akarnak csapni a forgatókönyvre, s a régi gengszterek is beleszóznak a leendő filmproducer levesébe.

A film egyszerűen kitűnő, ez Barry Sonnenfeld rendezőnek is köszönhető, aki úgy ábrázolja Hollywood nagyképű színészeit, üresfejű filmgyártóit és egyéb machókat, hogy igen humorosnak hatnak, mégsem karikatúrák. A filmhez, csak úgy, mint a Ponyvaregényhez is,

hozzátartozik a zene, melyet nem lehet nem megemlíteni. Teljesen dzsesszista munkák vannak a filmben, melyek olyan pontossággal illeszkednek az eseményekhez, ahogy a hősök illeszkednek a velük szemben támasztott elvárásokhoz. (Egyébként Elmore Leonard hozzáfogott a Look at Me! regényének megírásához, mely a Szóljatok a köpcösnek! folytatása, s a közeljövőben szintén filmvászonra fog kerülni.)

John Travolta legújabb filmje, a Rész a pajzson is említésre méltó. Rendezője John Woo, aki hongkongi akciófilmek királya. John Travolta itt akciósztárként mutatkozik be. Vic Deakinst játssza, aki egy tapasztalt bombázó pilóta egy Stealth gépen. Legjobb barátjával, Riley Hale-lel (Christian Slater) repül egy alkalommal gyakorlaton, fedélzetükön két atombombával, s Deakins, barátját katapultálva a gépből, elloppja a fegyvereket. (A film eredeti címe: Broken Arrow, mellesleg a Pentagon jelszava az eltűnt nukleáris fegyverekre.) A terroristacsoport Deakins vezetésével 250 millió dollárral zsarolja az amerikai kormányt, vagy azzal fenyegeti, hogy felrobbant egy bombát valahol az Allamokban. Utah állam végtelen és kies kanyonokkal szabdalta tájain veszi kezdetét az izgalmakban bővelkedő történet, mely során Hale száll szembe egykori legjobb barátjával, hogy megakadályozza egy katasztrófa kitörését.

Jó a történet, és Travolta alakítása is mesteri, így az eredmény egy első osztályú akciófilm. Ajánlom mindazok figyelmébe, akik Travolta-rajongók, természetesen a Szóljatok a köpcösnek! című filmmel együtt.

2.

Szemtől szemben Pacino és De Niro nagy alakítása

Minden kétséget kizáróan Michael Mann új filmje, a "Szemtől szemben" a modern idők egyik legjobb, ha nem a legjobb akciófilmje. Főszereplői Al Pacino és Robert De Niro, két kitűnő színész, akik annak ellenére, hogy idáig csak összesen tizenhét gengszter- és rendőrfilmekben léptek fel, fenomenálisan alakították szerepüket. A két tiszteletre méltó úriember

kényelmesen helyet foglal, s kávéztatás közben mintha egy kis irónia is megvillanna máskor oly kegyes tekintetükben, kulturált és diszkrét módon biztosítják egymást afelől, hogy adott esetben sajnos nem tekinthetnének el a másik agyonlövésétől. Robert De Niro ugyanis rablógyilkost, míg Al Pacino rendőrt játszik.

A feszült hangvételű, a végletekig iz-

galmas nagyvárosi bűnügyi történet titka nemcsak a két hatalmas főhős ellentétében rejlik, hanem Michael Mann zseniális rendezésében is. A művet az teszi oly izgalmassá, hogy mindkét szereplőt egyenlő félként külön-külön mutatja be, s a néző maga dönti el, kinek az oldalára áll, s ennek köszönhetően teljes mértékben részesül a hős kalandjaiban, veszélyhelyzeteiben, egyéni problémáiban. Teljesen azonosulunk a főszereplőkkel, akik egyébként rendkívül szimpatikusak, s a film közepétől a másik szereplőt is ugyanúgy megkedveljük, mint az egyiket, oly módon, hogy annak is minden lépése izgalmassá válik számunkra. Ezek a fantasztikus rendezői megoldások mind Michael Mann képességeit igazolják.

A filmben a szembenálló felek egyike sem panaszkodhat arra, hogy nem lett volna esélye leszámolni a másikkal. Egy alkalommal például csak egy hajszálnyival választja el Vincent Hanna (Pacino) dörzsölt rendőr csapatát attól, hogy tetten éri Neil McCauley (De Niro) bandáját, azonban egy apró hiba miatt McCauley azonnal lefújja a gondosan eltervezett akciót. McCauley ösztönei azt súgják neki, hogy valami nincs rendjén, s mialatt figyelmezteti embereit, hogy el kell pucolniuk, belenéz egy infravörös kamerába, s az eltorzult idegen arc egyenesen belenéz Hanna szemébe. Ez az a jelenet, amikor Hanna elfogadja a tolvaj kihívását, s mellesleg a fent említett kávéjeleneten kívül az egyetlen olyan epizód, amikor a két főszereplő (szinte) farkasszemet néz. Ebből is látszik, hogy a két hős közvetlen összecsapása igen visszafogottan van adagolva a műben. (Az általam látott utolsó olyan thriller, melyben az ellenfelek útjai ilyen kevés alkalommal keresztetk egymást, talán "A szökevény"-ben volt, azonban azt a macska-egér játék jellemezte, míg itt, mint már hangsúlyoztam, két hatalmas, egyenrangú féllal van dolgunk.) Mint a legtöbb gengszterfilmben, itt is annyira hasonlítanak egymásra a hősök, hogy szinte előre kitalálják a másik lépését. Ugyanúgy működik a két profi agya, s egymás gondolataiba beleélve magukat, nehezítik meg a másik életét.

McCauley vezérelve a "dobj el magadtól mindent, ami után fél percnél tovább fájna a szíved!", s ő mindent ennek megfelelően csinál. De Niro olyan embert alakít, akinek a rejtőzködő élet annyira az agyára ment, hogy mindenkire elkezd gyanakodni, aki megszólítja, s ennek az embernek a szerepébe teljesen beleéli

magát. Lelkében teljes a magányosság, melyet palástolni próbál.

Ellenfele is némileg furcsa ember, aki szintén a legjobb a szakmájában, s ezért mindent feláldoz, még a családi életét is, mely nem biztos, hogy olyan jó. Tisztában van érzelmi sivárságával, s erre büszke. Nem lenne hajlandó megváltozni semmiért, s még inkább hangsúlyozza furcsa módszereit. Igen érdekes, hogy a két hős viselkedésében milyen ellentét van: Pacino, mint ellenfele, legjobb a szakmájában, de magánéletében hátrányos helyzetű. Idáig azonos a két figura. Azonban Pacino vehemens, szétzilált és gyakran dühkitörésekben végződő tettei igen leleményesen ellensúlyozzák De Niro figyelemre méltó fegyelmét, nyugodtságát. A két szereplő intelligenciája és ösztönei meghatározzák a cselekmény menetét, a többi szereplő pedig, akik mellesleg rendkívüli precizitással lettek kidolgozva és bemutatva, arról gondoskodnak, hogy még jobban rájuk a körmeinket a nézőtér.

A rendező nemcsak arra vállalkozott, hogy a két óriás küzdelmét mutassa be, hanem a véres összecsapások mellett az egyéni nyomorúságot és a boldogságot is ábrázolja, s ez a művet sokkal magasabb szintre emeli, mint egy kitűnő akciófilm. Mint már említettem, Mann olyan filmet csinált, melyben a szereplők ábrázolása következtében a néző valósággal aggódik értük. Vajon tényleg jó útra tér-e McCauley azért, mert beleszeret az ifjú eladólányba, aki teljesen betölti, beszínezi a lelkét? Vajon Hanna megérti egyszer, hogy azzal követi el a legnagyobb hibát, hogy nem törődik felesége figyelmeztetéseivel? Hogyan tudja elviselni egy csendes anya, hogy önpusztító férje bármelyik lépése akár a legutolsó is lehet. A rendező tökéletesen időzíti az eseményeket, s a lelki szenvedések, a családi gondok és az izgalmas nyomozás igen jól keveredik a műben. Arra is nagy gondot fordított, hogy a húszperces csata is épp olyan precíz, lenyűgöző és izgalmas legyen, mint a kiránduló rendőrök, a szórakozó tolvajok és széthulló kapcsolatok hangulati jelenetei. Ahhoz is tehetség kellett, hogy ezeket a dolgokat ilyen aprólékossággal valaki három órányi filmbe bele tudja tömöríteni. Ezek alapján szerintem ez a legjobb thriller-, akciófilm, amit a kilencvenes években készítettek, s méltón fogja őrizni helyét a ranglistán még egy jó darabig, s ajánlom mindenkinek a figyelmébe.

A kopasz zongorista

A mester restelkedve ül le.

Szeme előtt kottatartó, rajta Bartók s Grieg.

Egy hangolót hív, ki rögtön ott terem.

Kiírás egy pószteren: "Este: A zongorista estje".

A nézőtér még üres.

Úgy látszik csak a hangoló játszik

mollokat, dúrokat, meg-meghúzza a húrokat.

A mesternek int, mutatja: itt a kvint, ott a terc van, de már

ennyi perc van, neki menni kell. Valamit neki

is enni kell — utal bérére; érjünk a hangolás végére.

A mester fizet s leül.

Csehül érzi magát. Érzi a húrragasztó szagát,

amit már tíz éve nem érzett.

Vérzett sebzett lelke, mikor fölkérték egy estre,

Pestre.

Egy arab zongoradarab várta.

A blattolás lassan ment. Lent és fent, bal és jobb kéz, réz

és vas húr lesz az úr, dúr dominál. Kezdhetjük az ovinál.

Nehéz.

Arab zongoradarab. Neve nem mond sokat,

izgalommal tölti el a helyi lakosokat.

(Mindent csak címmel kell jól ellátni.)

A páholyra még fellátni, de lejjebb, a sarokban, a most még

üres sorokban semmi sem látható.

A magány átható illata lengi át a mester testét.

Várva várja az izgalmas estét.

Tanulja a darabot, az arabot. Kínlódik a hangokkal, úgy van vele,

mint Van Gogh-gal. Nem érti, ez miért tá és az miért ti.

Küszködik a kottával, mint a japán

flottával korábban, katona korában.

Még sosem játszott arab darabot. Nehéz és furcsa.

Violin kulcsa mintha fordítva lenne, s minden jobbról

balra menne.

Hát persze! Kiált föl a mester. Létezni is restell.

Hogy erre nem gondolt! Gond volt neki

ez az egyszerű dolog? — morog.

Az arabok visszafelé körmölnek, fordított imát mormolnak,

s karmolnak, ha nem jobbról balra fakadsz dalra.

Arab titik, arab basszus... Írja is egy arab passzus:

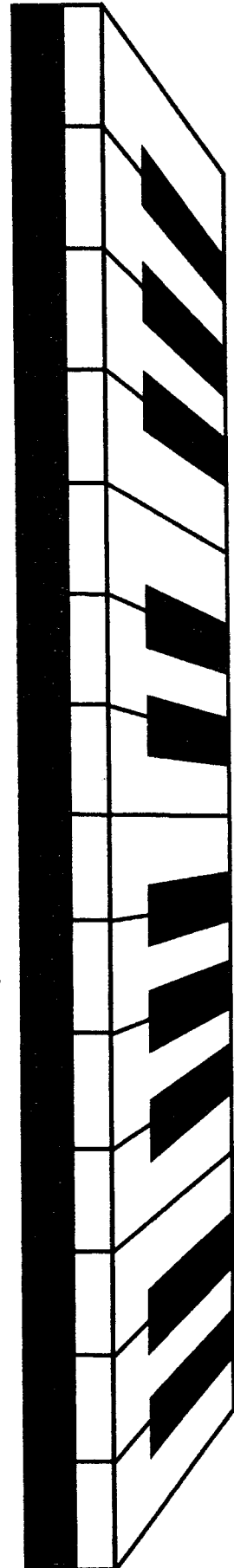
"Ha egy napon kottalapon arab írást látok,

nem gondolom, majd azt róla, hogy ördögi átok,

megpróbálom jobbról balra leolvasni szépen,

s hogyha nem megy, a hajamat szálastul kitépem."

Szirmai / Káosz



a POLI-NAPRÓL és a BALLAGÁSRÓL

I. 1. **Csütörtök** 9.00-10.10: "komolyabb" körök (14 még életben van az állatok már megismert 17-ből)

szünet

2. 10.30-12.00: "laza" körök

3. 12.10-12.20: a termékeny körök bemutatják, mire mentek; ez valószínűleg a többcélúban

4. 12.20-13.00: ebéd

5. 13.00-14.30; tömeghiszterikus sportkavalkád a nagy tornateremben; 10 versenyző, a többi kötelezően ott van, és kötelezően jól érzi magát, hiszen észveszejtően drukkol a sajátjainak

6. 14.45-16.30: ballagók-maradók-tanarak sportösszezsapások

7. 17.00-20.00: osztályszínpadok kápráztatnak

8. 20.00-21.30: szülinapi fogadás támogatóknak, szülőknek, diákoknak meg még tanaraknak is a többcélúban

Jó éjszakát!

II. 1. **Péntek** 9.00-re érkezés az iskolába, rövid eligazítás után műveltségi vetélkedő az A 25-ben, "városi" vetélkedő a városban; a műveltségi szünettel, a városi anélkül 12.00-ig; ekkorra vissza a suliba, mert

2. ebéd: 12.10-13.00

3. 13.00: villanásnyi eligazítás után az osztályok csinosítása az esti ballagásra; 14.30-ig, akkor távozzatok, aki akar (a negyedikeseknek ez a feladat már természetesen nincs)

4. 19.30-ra visszajön mindenki csinososan!, itt először gyors eredményhirdetés (a Poli-vetélkedő négy, egyenlő súlyú részversenyből áll össze: városi, műveltségi, sportvetélkedő, osztályszépítés), aztán meg jön a **BALLAGÁS!**

Sokban hasonlóan a tavalyihoz, de az újszülöttek kedvéért:

1. 20.00-kor a ballagók már a termeikben

2. a szülők stb. visznek nekik virágot, pusztit stb. - de csak 20.30-ig, mert ekkor elindulnak

3. most is fáklyás-gyertyás ballagás lesz (ld. hagyományaink!), így az osztályok majd elfoglalják helyüket a folyosókon

4. 20.30: nóta, menet indul

5. talán 20.45 körül a ballagók leérhetnek az udvarra, itt a szokásos beszédek, faültetés, halászás

6. ketrecbuli 23.00-ig

Segítsetek, hadd legyen jó ez a két nap!

Kt. 1996. május 1.(!) Azok nevében, akik ezen most dolgoznak:

Bágyi László

A tartalomból

IT.....	2
YE.....	9
IB.....	10
Fehér Tamás a mizantróp.....	11
Toplista.....	12
John mér.....	13
Jakab Judit mentegetőzik.....	16
V.P.M végre szót kap.....	18
Mindenféle sport.....	20
Csirke agyfútása.....	26
Horváth Szabolcs értelmez.....	28
Égnek áll a Halya(s).....	30
NagyÁkos szeret.....	31
Koffer, kuka.....	32
Szmöre vall.....	35
Mimi és a versek.....	36
Sok-sok ajánlás.....	38
Szirmai hangjai.....	43